

РОБІТНИЧІ ПРОВІДНИКИ ПОКИДАЮТЬ СТАНОВИЩА ПРИ МОБІЛІЗАЦІЇ

Вашингтон, 28 лютого. — Провідники організованого робітництва покинули цілковито співпрацю з адміністрацією Трумана в мобілізаційній діяльності. Вони відмовилися повернутися на свої становища в Раді Стабілізації Платенів і рішили відтягнути своїх представників з інших оборонних агенцій. Безпосередньою причиною такого кроку було негодуювання на постанову, щоб робітничі платні могли бути підвищені тільки до висоти 10 відсотків від тих цін, які були 15 січня 1950 р. Крім того вони не погоджуються на засаду, що мусять наперед подорожити життєві продукти, щоб була притока до підвищення платенів. Вони теж закидають, що при складанні мобілізаційної політики представники „великого бізнесу“ мають вирішальний голос. Цей останній закид відкинув директор мобілізації Чарлс Е. Вілсон, а през. Труман заперечив представників юніонних робітників, що ніяка група не буде мати привілеїв у цій справі.

СОЛАЗО ПОСТАВЛЕНИЙ В СТАН ОБВИНУВАЧЕННЯ

Нью-Йорк. — Салваторе Солазо, який підкуплював „зірок“ у коштовній грі, поставлений в стан обвинувачення за заведання виводити податкові звіти зі своїх заробітків, від яких мав прийти податок у висоті \$210,000 в 1944 р. за цим підуть ще обвинувачення за неплатення федеральних податків від доходів в інших роках. Це є перша спроба кари на винуватців за підкупство спортивних гравців, хоч у непростій формі. Федеральне Слідче Бюро попало на слід розгалуження проступку підкуста з Нью-Йорку на інші стеги.

Двадцять років тюрем за продавання наркотиків для молоді. Нью-Йорк. — Джордж Анджелес, про якого писали, що він „член синдикату наркотиків, який об'єднує 2,000 мандрівних торговців, що оперують по школах“, дістав 20 років тюрем за те, що „перевозив“ шкідливі дитячі наложники уживачів наркотиків. Таку кару назначив йому суддя Іона Голдстін з маршого суду. Судові службовці кажуть, що це найдовша кара, яку досі присуджено за такий проступок в стеги Нью-Йорк. Анджелес поца в уже вдруге в руки справедливості. Прокуратор назвав підсудного під час розправи „ворогом суспільності“ за те, що продав дітям наркотики і порівняв його з убивцями, які мордують дітей за гроші. Цей злочин закартеризував прокуратор як огидний ще й тому, що обвинник не мордує молоді одним махом, а поволі, ступнево. При проступку його знайдено під час арешту 18 капсул кокаїну, дві з половиною унції героїну, а крім того вагу і молочний цукор для розпускання трійлих ліків.

НЬО ЙОРК І ШКАГО ОСЕРЕДКАМИ ЗОРГАНІЗОВАНОГО ЗЛОЧИНУ

Вашингтон. — Сенатська Комісія для Прослідження Злочину оприлюднила, що попала на слід прийняти двох синдикатів злочину в Америці. Одна організація діє з Нью-Йорку під проводом Франка Костеллія й Джова Адоніса, а над другою — даліше має силу ватага колишнього підпольного диктатора Ал Капона в Шкаго. Коли між ними ватагами приходило до зудару, тоді їх судилося в Локі Лучіяно, якого в 1946 р. американська влада депортувала до Італії.

В АМЕРИЦІ

Влада Міського Каледжу Нью-Йорку припинила дальші спортивні змагання студентів в Медисон Сівер Гарден після того, як підчас гри на університетських майдані („Кампусі“) детективи арештували провідного спортсмена студента Флойда Дж. Даяна. Він признався, що дістав \$2,500 за фальшиву гру в користь інших друзинь.

Як свідок проти Міжнародного Робітничого Ордену виступав в нью-йоркському суді Луї Вуден, колишній редактор комуністичної газети „Дейлі Воркер“. Він ствердив, що голова ордену, Раквел Кент, був комуністом в рр. 1935-45. Суд пересудує свідка, для вирішення, чи затвердити роз'язання ордену, як це наказав комісар безпеки нью-йоркського стеги.

Сен. Артур Вайденберг, один з провідних републиканців у Конгресі, трагичні сльми на шляху до відкриття після операції. До хворого батька приїхав його син, який перебуває в Бразилії.

„Не в відносності до мене“ — сказав през. Труман, коли його запитали про його думку в справі Двадцятьдвої поправки до Конституції. Це розуміють різно: Він може або квалідувати на президента ще раз, а може теж не планувати квалідувати.

Об'єднані Нації відкинули британську пропозицію, щоб комуністичного представника допустити до участі в нарадах Азіатської Господарської Комісії О. Н.

ДИВІЗІЯ МОРСЬКОЇ ПІХОТИ ЗНОВУ В АКЦІЇ. Після деякої перерви війська цієї славної Дивізії знову в поході проти червоного агресора в Кореї, в якому не зупинили їх ані ворожий спротив, ані „генерал Болото“, ані „полковник Мряка“.

Клей свідчить про боевий настрій європейців

Вашингтон, 28 лютого. — Відродження боевого духа в Західній Європі, з метою оборонити себе від російської агресії, „де майже чудо“ — сказав на переслуханні в сенатській комісії колишній американський військовий губернатор у Німеччині, ген. Луїс Клей. Він тепер є асистентом директора мобілізації, Чарлса Вілсона. Він доводив, що оцей настрій може бути знічений, якщо б Америка відмовилася своєї помочі у дальшій підготовці оборони. Коли йдеться про потрібні засоби для устаткування армії, то вони будуть готові найближчої осені і до того часу зможе судитися до Європи відповідну кількість війська. Коли це станеться, то „не буде підтримки для російської агресії“ і на погляд Клея „настане довгий період нагути, однак не буде війни“. Він висловив погляд, що й „росіяни не є надлюдьми“ („супермен“).

З переслуханням Клея покінчено прилюдні наради комісії, а тепер будуть уже довірочні наради над уформленням резолюції в обох комісіях, — тобто збройної служби й закордонних справ, які мають передати своє рішення до ухвали повного сенату. Міжтим уряд оприлюднив документ, видрукований на 27 сторінках, в якому наведено приклади з минулої історії, коли президент вислав війська закордон без згоди Конгресу. Адміністрація вийшла теж з твердженням, що виповідження війни Конгресом на випадок агресії не практичне.

ОСТОРОГА ФЕДЕРАЛЬНОГО СЛІДЧОГО БЮРА ПЕРЕД САБОТАЖНИКАМИ

Вашингтон. — Голова Федерального Слідчого Бюра Дж. Едгар Гувер, виваз усе населення Америки, щоб воно стояло на сторожі внутрішньої безпеки країни, однак остері перед „логною за чарівними п'янками“. — „Якщо наша мобілізаційна програма буде здійснена, тоді треба нам бути приготованими на заті тих, що хочуть бачити Америку ослабленою. Комуністична партія стає цюраз більше підземною організацією“ — сказав Гувер. Тому він звертає увагу публіки на різні прояви, які громадяни повинні доносити до бюр Еф Бі Ай, а саме про: 1. Вістки про саботаж, шпигунство й підпільну діяльність; 2. вивадку чужинських підводних суден; 3. підозрілі злети парашутистів; 4. роздавання чужинських прокламанди; 5. крадіж, посідання або неправне купування великої кількості зброї, а-

ЧЕРГОВІ НАРАДИ ПАНУ В КАНАДІ

Вінніпег, Канада. — Згідно з повідомленням місцевого „Нового Шляху“, тут відбудуться в дні 2, 3 і 4-го березня чергові, вже четверті з ряду наради Пан-Американської Української Конференції, в склад якої входять центральні представництва українців країн Північної і Південної Америки, Злучених Держав, Канади, Аргентини, Бразилії, Венесуелі і Парагваю. Це вже будуть другі наради ПАНУ в Канаді; попередні відбулися в Торонті в 1946 році. ЗДА репрезентує в ПАНУ Український Конгресовий Комітет, а Канаду Комітет Українців Канади. На порядку теперішніх нарад є цілий ряд актуальних проблем, головні з яких з допомогою українським визвольному рухові в теперішніх обставинах.

НЕВДАЛА ПРОБА ВІДНОВИТИ ЩОДЕННИК „ЛЯ ПРЕНЗА“

Буенос Айрес. — Пасивне становище поліції до змагань більшості робітників, щоб підняти працю в друкарні видавництва щоденника „Ля Пренза“, ударемнило спробу відновити цього поважного органу громадської думки. Коли робітники стали до праці, якась група людей напала на друкарів, серед чого впали жертви в ранених, а одного робітника вбито. Поліція зовсім не пробувала перешкодити нападів і щойно після трагедії обставила будинок „Ля Пренза“ кордоном.

ДВА НОВІ НАСТУПИ АЛІАНТІВ В КОРЕЇ

АМЕРИКАНСЬКІ ДИВІЗІЇ НА ЗАХІДНОМУ І ЦЕНТРАЛЬНОМУ ФРОНТІ АТАКУЮТЬ „В ОБМЕЖЕНИХ ЦІЛЯХ“; НОВІ ВЕЛИКІ ВТРАТИ ЧЕРВОНИХ.

Токіо, 1 березня. На розмоклому від постійних дощів корейському фронті дві американські дивізії почали сьогодні вранці концентрований наступ на двох секторах, значущий відразу, що ці атаки мають тільки „обмежені цілі“. На західному секторі фронту відділи Третьої Піхотної Дивізії в штурмових човнах почали новий десант на довгий на дві милі острів на ріці Ган, п'ять миль від старої корейської столиці Сеул. На острові є сильні ворожі позиції і він править за головну базу передньої сторожі великих сил, зосереджених в районі Сеул. Наступ почався після того, як укріплений комуністами острів виявився деякою перешкодою в дотеперішніх „вбивчих діях“ альянських військ на тій ділянці фронту. Рівночасно на центральному секторі фронту відділи американської морської піхоти, — при сильній підтримці з повітря, почали наступ в околицях зруйнованого Гоенгсонг, — ставляючи собі за „обмежену мету“ знищення ворожих сил, укріплених в довколишніх горах. В обох випадках наступ продовжується з успіхом. На цілому західному секторі фронту альянті розгортали впродовж вчорашнього дня „вбивчі дії“ проти ворога, що ставить запереклий спротив. Проте найбільших успіхів альянські війська досягнули на східному крилі 60-мильового фронту, — розбивши цілий ряд ворожих частин та підступивши аж до Амідонг, приблизно 31 миль на південь від 38-го паралелі. Альянські війська підтримують свій наступ з артилерійськими і авіаційними силами. На північ від Кангунг, на східному побережжі, південнокорейські війська підступили на віддалі около 18 миль на південь від паралелі. Сильні Доці утворювали, хоча не припинили акції на фронті. Відділи південно-корейської морської піхоти, під сильним прикриттям артилерійського вогню з альянських воєнних кораблів, захопили вчора вже п'ятий острів в порті Вонсан, головній ворожій морській базі на східному побережжі на північ від паралелі. Під час вчорашніх боїв ворог втратив 1,546 воєнків вбитими.

ПОГА НА ПОГОДА ВЕЛИКОЮ ПЕРЕШКОДОЮ НА ФРОНТІ

Корея, 1 березня. — У фронтових повідомленнях детально говориться, що генерал Болото, разом з іншими своєю штабу, „полковником Мрякою“ перебув тепер командування над альянськими і ворожими силами на корейському фронті та заважає на розвиткові воєнних подій. В цих труднощах альянські війська мають потішатися бодей тим, що ворожі війська відчували цих нових „командантів“ далеко сильніше, ніж альянські, бо вони менше до них доступовані і на них приготовані. Навіть у вільних хвилинах під час зміни ворожі воєнки не мають відпочинку, бо політруки цілими годинами торчуть їм філософію Маркса.

ФОРМОЗА ПОГОДЖУЄТЬСЯ З РЕЖИМОМ ЧІЯНГ КАЙ-ШІ

Таїпей, Формоза, 1 березня. — Закордонні спостерігачі стверджують, що населення Формози, не вважаючи на досить великі тягари, які йому доводиться поносити у зв'язку з приярністю на острові національно-китайських військ, в своїй масі прийняло і погоджується з новим режимом, даючи йому всю можливу підтримку. Формоза нараховує 7,111,000 мешканців. Кількість національно-китайських військ, що стоять там під командою маршала Чіанг Кай-ші, є строгою таємницею, але загально вважається, що вона вносить поверх 600,000, половина з чого є в активній сухопутній армії, а друга половина в авіації, флоту та адміністраційних частинах, включно з около 3,000 активних і резервних генералів. Відступаючи на Формозу, націоналісти були привезли зі собою відповідну кількість золота та інших фондів, які поступово вичерпуються. Вони очікують тепер більшої американської допомоги, але в міжчасі їм необхідна підтримка місцевого населення. Здаючи собі справу, що корупція в їх власних рядах була одною з причин їх програші у війні з комуністами на континенті, вони перевели тепер у відношенні до населення Формози цілий ряд реформ, що й припинилося до налагодження добрих відносин.

ТИТО НЕ БОГТЬСЯ САТЕЛІТІВ

Београд, Югославія, 1 березня. Збунтований проти Москви комуністичний прем'єр Югославія, маршал Тіто, заявив вчора, що Югославія „не мала б окремих труднощів“ відбити напад совєтських сателітів на її кордоні, хоча було б „другою справою“, якщо б до того напад долучились теж совєтські „добровольці“. Обговорюючи в інтерв'ю з представником агентства Ройтера босну силу болгарської, румунської і мадярської армії, маршал Тіто звернув увагу на важливість „політичної, психологічної і моральної готовності“ під цим оглядом, вважаючи, що сателіти в цьому випадку не є на „висоті“ і югославська армія без „більшого труду“ дала б собі з ними раду. Відповідаючи на цілий ряд інших подібних запитань Тіто знову підкреслив рішучість югославського народу боротися проти всякого поневолення і звідки воно не походило б.

В СВІТІ

Право азилу признала Турецька колишньому комуністичному військовому аташе в Анкарі, полк. Емілеті Горні, що з'їзав з комуністичним урядом та відмовився від повороту до Чехословаччини.

Нью-Йоркський уряд використовує військові і поліційні до розв'язування харчів з корабля з огляду на страж портських робітників.

Західно-німецька соціалістична партія в Гессен відкинула пропозицію комуністичної підтримки при виборах представника до федерального Вундстагу.

Ген. В. М. Годжа, колишній командант американської залози в Триесті, є в дорозі на Корею, щоб перевершити командування Деятого Корпусу після ген. Мура, що помер там на сержантській ступіні.

СВОБОДА UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$ 5.25	Six months	\$ 5.25
На три місяці	\$ 2.75	Three months	\$ 2.75

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ОБОРОНА ЄВРОПИ І АМЕРИКА

Відомий бельгійський політик, Пол-Анрі Спаак, прибув до Злучених Держав у сам час, бо якраз тепер кінчається в Конгресі дуже важливі переслухання в справі американської військової допомоги Європі. Спаак висказався на цю тему зараз по своїм прибуттю широко й одверто. Він заявив, що Злученим Державам треба сьогодні рішитися на одне з двох: давати повну військову допомогу Європі, або забратися з неї. Спаак вважає, що Європа без американської допомоги не врятується та що вона мусить теж нести найбільший тягар своєї оборони. Він переконаний, що Європа може перемогти Совєтів, якщо Америка цілковито zaangażується в її оборону і то відразу, з самого початку. Він називає фаталізмом погляди деякого з американців, що Європи взагалі не пощастить оборонити, коли б Москва почала свою агресію. Європа може себе оборонити, якщо тільки дістане з Америки зброю, потрібну для ведення модерної війни — твердить бельгійський державний муж.

Добре сталося, що американці могли познайомитися з цими думками Спаака, які він називав думками Європи, в тому самому часі, коли газети передавали знімання сенатора Р. А. Тефта чи б. президента Гувера в справі висилки американських військ до Європи. Обидва зізнали перед Сенатським Комісією для закордонних справ і збройної служби в такому зміслі, щоб не висилати до Європи нових військових частин, доки держава, охоплена Північно-Атлантійським Пактом не зобов'язується виставити армії, які могли б стримати напад на Західну Європу, включаючи Західну Німеччину.

Сенатор Тефт з впливовою особою в Конгресі як президент Сенатської Республіканської Політичної Комісії. Хоч другий визначний республіканець, ньюйоркський губернатор Дюї, с у цій справі іншої думки, проте в Сенаті Тефт заважує, як йдеться про республіканські голоси. Тефт не довіряє адміністрації Трумана. Він дав виразно до розуміння, що за чотирма новими дивізіями, про які тепер мова, крається висилка куди більших збройних сил. Тому саме він домагався щодо цього сильної контролю з боку Конгресу, без відома якого взагалі не вільно було б висилати ніяких сил до Європи.

Не будемо вводити тут в подробиці поглядів Тефта, чи Гувера, припускаючи, що їхня опозиція подиктована найкращими мотивами. Проте з їхніми аргументами годі погодитися. Їхне становище відповідає потребам Кремля, який весь час пропагує народам Європи, що для них немає іншого виходу, як тільки стояти при ньому і не надіятися на ніяку допомогу з боку Америки, бо вони її не дістануть, а якби і дістали, то все одно вона буде заслани і не вийде з походу непереможної червоної армії. Аргументи Гувера тільки посилюють цю комуністичну пропаганду, цілком якої с ширити дефетизм. Для Гувера загарбання Росією Європи, а навіть і цілого світу, не означає, що Америка не в силі такого пережити і вдержатися. Тефтові здається, що в такому випадку було б Америці тільки дещо тяжче оборонятися. Погляди — на нашу думку — цілком помилкові. Загарбання Сталіном цілої Європи було б в сьогодинішніх обставинах катастрофою теж і для Америки. Тому теж хочеться вірити, що в Сенаті знайде зрозуміння і піддержку більшість компромісова резолюція Каналі-Рассела, яка заявляється за відповідною військовою допомогою Європі, не настоюючи вже тепер на виразне означення, якою великою вона має бути.

Поправки до Конституції Злучених Держав

Двадцятьдвора Поправка першої американської Конституції стала законом, як сенат стейту Невада (у доповненні до ухвали стейтвоту асамблеї) ухвалив її одноголосно 26 лютого 1951 р. Поправка звучить:

"Ніхто не має бути вибраний на становище президента більше разів ніж двічі, а особа, яка займала уряд президента або діяла як президент довше ніж два роки в реченні, на який був хтось інший вибраний президентом, не має бути вибрана на уряд президента більше ніж один раз".

В цій поправці ще сказано, що вона не відноситься до теперішнього президента, (Гері С. Трумана), не називаючи його по імені.

Ця поправка утривалася законно стан, який фактично заіснував від першого президента — за одним виїмком. Конституція Злучених Держав ратифікована конвенцією тринадцятих стейтів 17 вересня 1787, а проголошено в березні 1789 р. Це історично-правничий унікат. Конституція ця перетримала півтора сторіччя а „чубком“ і її не змінено. Вона перетримала а меріканську Громадянську війну з рр. 1861-1865 та різні суспільно-політичні перемиїні. Це доказ мудрости авторів Конституції, а теж і розумного демократичного ладу, який дав спромоту шляхом конституційного голосування роботи поправки, згідні з потребами населення та згідні з духом часу з одночасним затриманням основних засад.

Оригінальна Конституція обіймала тільки сім статей („Артикулів“) і Вступ, який вказує на основи цілої конституції, а в якому сказано дослівно:

„Ми наріди Злучених Держав, з метою створити доскональшу злуку, завести справедливість, забезпечити домашній мир, подбати про спільну оборону, поширити загальний добробут, забезпечити благословення волі для нас самих і наших нащадків, один вводимо і встановлюємо цю Конституцію для Злучених Держав Америки“.

Однак тому, що Конституція була тоді загальною, вже незабаром треба було вставити до неї додатки, які назвали „Поправками“. Перші двадцять поправок ухвалив перший Конгрес ЗДА, який радив в Нью Йорку в 1789 р. Ці поправки мають одну спільну назву „Bill of Rights“, отже „Хартія Вольностей“. З них стейти ратифікували тільки десять. Вони займалися основними людськими вольностями, про які в Конституції не було точного означення. Отже Перша Поправка гарантує свободу релігійних богослужень, свободу преси, свободу мирних зібрань і право домагатися від влади відшкодування. Друга забезпечує країні право зборитися для оборони (в початках була це міліція). Третя забороняє примусове кватрування військ під час миру без згоди власника. Четверта займається правом тросу з виразною засторогою, що має бути збережена недоторканою домілю особи. П'ята Поправка каже, що ніхто не може бути караний за провини іншої людини і що злочини мають бути розсліджені судейськими лавами. Шоста забезпечує негайне переведення судової розправи для арештованого. Сьома встановлює судову розправу перед присяжними суддями, а Восма передбачує випущення засудженого на волю за запорукою. Дев'ята Поправка говорить про досягнення Конституції, а Десята згадує про права стейтів у відношенні до Конституції.

З пізніших поправок замітна Тринадцята, яка (в 1865) р. ввела невольничтво, Чотирнадцята (1868), що забороняє скасування права громадянства, а П'ятнадцята (1869) признає неграм рівноправність з білими людьми.

Після Громадянської Війни не було довгий час поправок. Щойно в 1913 році заведено перший раз федеральний особисто-доходовий податок Сімнадцятою Поправкою. Вісімнадцята Поправка за в е л а (1919) прогибило на алькольні наптки. Це єдина поправка, яку опісля відкликано іншою — Двадцятьпершою Поправкою (1933). Двадцята принесла жінкам право голосування (1920), а Двадцятьперша (1933) змінила дату перебрания уряду новообраним президентом і вицепрезидентом (з березня на січень). Двадцятьдвора Поправка пригадала теперішньому поколінню, яким способом ухвалюють поправки. Отже мусить бути наперед ухвалена відповідна резолюція в Конгресі, яку опісля віддається до ратифікації стейтним законодавчим тілам (легіслатурам). Коли дві третини стейтів ратифікують резолюцію, вона стає поправкою до Конституції з такою правною силою, як сама Конституція.

Д. Луц.

СТАТТЯ БЕЗ НАЗВИ

— Чому без назви? — Не вже не знаєш, про що писатимеш? А може хочеш потягнути читача, щоб читав твою статтю.

— Ні те, ні те! Сам побачиш, як важко назвати цю статтю. Я тебе при кінці статті проситиму, щоб ти допоміг мені знайти заголовок до неї.

— Добре, але хотів би знати, про що пишеш. І звик до того, що пишеш про книжки, а тепер не знаю, чи не задумуєш написати про те, коли „зачеється правдива“ нова війна, як воно вже нераз писали в „Свободі“, і нічого нового не сказати.

— На цю тему легко писати, хоч ніхто нічого про те не знає, хіба один Сталін. А я хотів би писати про книжки, або радніше про їхній брак.

— Ну, ну, цікаво, що воно таке!

— Невдоволю писав на сторінках „Свободи“ над Л. Ясінчук, щоб при допомозі книжок утримувати духовний зв'язок між українцями, що розкинені тепер чи не по всьому світі. Також в „Українських Вістях“ з Нового Ульму в Німеччині була стаття про те, що твори наших письменників лежать по скринях, бо немає кому їх видати.

— Вже знаю, куди ти гнеш! Та надармо пуєш папір, бо видавати книжки — це сьогодні не бізнес, а докладати готові долари навіть до найкращих творів — нема охочих людей.

— Тут не годжує з тобою, і то аж у двох пунктах. Деколи до культурної праці треба хвилево „докладати“, але пізніше духовний, а навіть матеріальний, зиск приходить напевно. Та гадаю, що надходить час, коли видавання українських книжок могло б бути бізнесом.

— Цікавий, як ти це калькулюєш. Один наш визначний

письменник вже кілька разів шукав за нашими літературними опікунами — меценатами, але якось надармо. Він згадував покійних Чикаленків і Шептицьких, та лаяв заморських людей в Америці, що не хочуть іти слідами зазначених великих меценатів, але наслідком був такий, що той письменник перестав писати свої статті, а нових долларових меценатів якось і досі немає.

— Бо лайкою до таких справ не підходиться. Це перша похібка того письменника. Кожна людина бажас якнайдовше прожити на цій нашій землі. А після смерті хотів би жити в своїх потомках, або в тих ділах що нагадуватимуть живим його існування. Це саме і є оця „безсмертність“, що то про неї так часто згадуємо, вшановуючи визначних наших людей.

— На цей гачок нікого в Америці не зловиши! Тут гріш на першому місці, а про безсмертність залишають думати отим „птицям небесним“, що їх увіковічнив наш Іван Керницький.

— А й тут помиляється! Згадай тільки, скільки в Америці вських мільйонних фондаций, що роблять безсмертними імена своїх жертводавців.

— Та між українцями якось їх невидко.

— Ти завжди тієї самої. Ще ніколи досі українці поза межами рідного краю не несли такого великого тягару відповідальности, як тепер. Рідний край поза залізною заслоною. Він не склав зброї, але він та кож у своєму зверненні накладе і великі обов'язки на тих, що живуть у вільному світі. Ми мусимо здійснити покладені на нас надії, бо навіть найбільші зусилля будуть тільки дрібними порохинами в порівнянні з жертвами на рідних

українського кандидата на „фольксдойтша“, щоб його настановили шкільним інспектором у Львові. Прохач, по званні бувший учитель польської гімназії в Польщі, син українського священника згід Перемишля, повиня тепер уряд посади великого польського міста Пйотркова. До прохання долучене урядове письмо найвищої шкільної влади в Кракові, щоб прохача зайняли в шкільництві, яке творилося. Левчук прочитав жеттєпис прохача з похвалами для німців і їхньої культури, про його захоплення німецькою наукою й літературою, про нехть до примітивного народу українців, з яким зрештою крім батька — мішанця він не має нічого спільного. Натомість по матері в ньому вплив чисто германська кров від найдавніших її предків. Левчуківі щось підступало під горло при читанні того паперу, давило в горлі — з безсильної досади. До акту був долучений обширний малюнок, щось ніби „генеологічне дерево“ з багатьма галузями, що представляли германських предків і замість очей — кружельця, що мали означати каплі крові — української білої (барабалоної юшні) й германської шляхетної — червоної. Остання крапля крові це його, прохача,

до мене адресоване. Був я мінувлого року на установчих сходинах одного товариства. Коло мене сидів один поважний гість і підчас зборів звернувся до мене з таким запитом: „Цікавий я знати, хто задумує зробити особистий інтерес на основанні цього нового товариства“. Той гість мав і деяку оправдану причину поставити такий запит. Та гадаю, що час основивання потрібних і непотрібних товариств вже проминув, на мій мало кому вдалося зробити бізнес і багатство нових організацій так і замерли, не розгорнувши навіть крил до лету, а ловибирани управни не склитоють своїх сходин. Та справу видавання книжок видиває так само життя, а особисто в ній зовсім не заінтересований, бо повістей не пишу, хіба за примістою прочитав би цікаву книжку, якби її хтось написав і видав.

— Хто ж, як твою думку, мав би взятися за це діло.

— Видавати книжки може той, хто має на те гроші. Автор згадуваної статті в „Українських Вістях“ гадає, що мала б це робити якась поважна організація. Він навіть домагався, щоб при видаванні нарівні трактувати поезію, повість і драму. В такий спосіб вже наперед видавництво було б зацуджене на недобр. Гадаю, та с це й інші позначки, що люди питають за книжкою. Наші кінгари випорожнюють свої лохи і незадовго спорожнюють їхні крамничні полиці, бо нові книжки майже не появляються. Деякі автори оголошують передплату на свої твори і в такий спосіб друкують свої повісті. Так робив перед соткою літ Тарас Шевченко. Чи тоді було більше українських читачів?

— Може воно й правда, про що говориш, та я хотів би знати, чи видані таким робом твори покрийють принаймні кошти накладу. Сумніваюся, чи вони принесуть хоч який-таний гонорар самим авторам. Якби автори могли дістати хоч деяку винагороду за свій труд, яка вможливила б їм хоч трохи їхню дальшу літературну працю — то що тільки тут уважав би я не успіхом.

— Де деякі дані думати про те, що і автори повинні хоч дещо дістати. Це вже справа сумління видавця. В інтересі української культури потрібно, щоб те сумління було не дуже тверде.

— Та скажи мені, чи люди купують нововидану книжку.

— Ось тобі такий факт. Невдоволю появилася шпигунська повість Б. Поланіча „О-313“. Книгар з Сьомої вулиці каже, що вже продав її понад сто примірників. Якби так могли зробити з кожною новою книжкою хоч кільканадцять кінгарень — то вже можна б говорити про поважну базу для кінгарського руху.

— Це цікава сензаційна книжка, а поважна література, це не сензація.

— Так, але також вона не мусить бути нудна і тяжка в читанні, що багато читачів часом не може докінчити читання творів наших письменників.

— Цікавий я, який інтерес змусив тебе написати оцю статтю.

— Таке питання не вперше доводиться мені чути, хоч і не

до мене адресоване. Був я мінувлого року на установчих сходинах одного товариства. Коло мене сидів один поважний гість і підчас зборів звернувся до мене з таким запитом: „Цікавий я знати, хто задумує зробити особистий інтерес на основанні цього нового товариства“. Той гість мав і деяку оправдану причину поставити такий запит. Та гадаю, що час основивання потрібних і непотрібних товариств вже проминув, на мій мало кому вдалося зробити бізнес і багатство нових організацій так і замерли, не розгорнувши навіть крил до лету, а ловибирани управни не склитоють своїх сходин. Та справу видавання книжок видиває так само життя, а особисто в ній зовсім не заінтересований, бо повістей не пишу, хіба за примістою прочитав би цікаву книжку, якби її хтось написав і видав.

— Хто ж, як твою думку, мав би взятися за це діло.

— Видавати книжки може той, хто має на те гроші. Автор згадуваної статті в „Українських Вістях“ гадає, що мала б це робити якась поважна організація. Він навіть домагався, щоб при видаванні нарівні трактувати поезію, повість і драму. В такий спосіб вже наперед видавництво було б зацуджене на недобр. Гадаю, та с це й інші позначки, що люди питають за книжкою. Наші кінгари випорожнюють свої лохи і незадовго спорожнюють їхні крамничні полиці, бо нові книжки майже не появляються. Деякі автори оголошують передплату на свої твори і в такий спосіб друкують свої повісті. Так робив перед соткою літ Тарас Шевченко. Чи тоді було більше українських читачів?

— Може воно й правда, про що говориш, та я хотів би знати, чи видані таким робом твори покрийють принаймні кошти накладу. Сумніваюся, чи вони принесуть хоч який-таний гонорар самим авторам. Якби автори могли дістати хоч деяку винагороду за свій труд, яка вможливила б їм хоч трохи їхню дальшу літературну працю — то що тільки тут уважав би я не успіхом.

— Де деякі дані думати про те, що і автори повинні хоч дещо дістати. Це вже справа сумління видавця. В інтересі української культури потрібно, щоб те сумління було не дуже тверде.

— Та скажи мені, чи люди купують нововидану книжку.

— Ось тобі такий факт. Невдоволю появилася шпигунська повість Б. Поланіча „О-313“. Книгар з Сьомої вулиці каже, що вже продав її понад сто примірників. Якби так могли зробити з кожною новою книжкою хоч кільканадцять кінгарень — то вже можна б говорити про поважну базу для кінгарського руху.

— Це цікава сензаційна книжка, а поважна література, це не сензація.

— Так, але також вона не мусить бути нудна і тяжка в читанні, що багато читачів часом не може докінчити читання творів наших письменників.

— Цікавий я, який інтерес змусив тебе написати оцю статтю.

— Таке питання не вперше доводиться мені чути, хоч і не

українського кандидата на „фольксдойтша“, щоб його настановили шкільним інспектором у Львові. Прохач, по званні бувший учитель польської гімназії в Польщі, син українського священника згід Перемишля, повиня тепер уряд посади великого польського міста Пйотркова. До прохання долучене урядове письмо найвищої шкільної влади в Кракові, щоб прохача зайняли в шкільництві, яке творилося. Левчук прочитав жеттєпис прохача з похвалами для німців і їхньої культури, про його захоплення німецькою наукою й літературою, про нехть до примітивного народу українців, з яким зрештою крім батька — мішанця він не має нічого спільного. Натомість по матері в ньому вплив чисто германська кров від найдавніших її предків. Левчуківі щось підступало під горло при читанні того паперу, давило в горлі — з безсильної досади. До акту був долучений обширний малюнок, щось ніби „генеологічне дерево“ з багатьма галузями, що представляли германських предків і замість очей — кружельця, що мали означати каплі крові — української білої (барабалоної юшні) й германської шляхетної — червоної. Остання крапля крові це його, прохача,

Лев Ясінчук.

„НОВА ЄВРОПА“

(Уривок з повісті: „Данина Молохов“).

На жидівське населення Львова наложив губернатор Ляш контрибуцію в сумі 20 мільйонів золотих польських і ту суму треба було скласти до 24 годин. Велика частина дороговичних речей попала на приватну власність Ляша, що скрутило йому голову; одні казали, що його розстріляли, а другі, що покликали його до війська в його довшому військовому ступні — фрайтра. Для жидів видали наказ носити білі опаски з синьою сюрською зіркою на лівому рамені, а за якийсь час, коли наїздило більше висланців Берліна, почали жидів стягати в окрему частину міста (Жовківську) й відгородили її від решти міста високим парканом. Хто з жидів мав змогу, тікав через Мадярщину, чи Румунію, інші волочилися голодні по лісах, а деяких приймали, тасмію в опіку добрі люди, дарма, що за поміч жидам — грозив розстріл. І дійсно багато українців згинуло за свою

спочувливість. Для жидів зорганізували окрему жидівську міліцію, а для інших мешканців української допоміжну поліцію — в „мазелниках“ і синіх уніформах. Жидівські поліціанти вогдили жидів на роботи, а за найменші дійсні, чи видумані провини якогось члена жидівської збірної, висіли разом з „виновником“ на якумось бальконі за жидівською огорожею, „в гетті“!

Українська поліція пильнувала з німцями порядку в місті, а вільні від служби, ходили тепер на виправи, вислуваючи на вулицях Львова українські воєнно-патріотичні пісні.

Незабаром появилися нові типи громадян. Один з них — це „райхсдойчі“. Були це ті, що втікли перед большевицькою окупацією й набули німецьке громадянство. Другий тип нових громадян, особливо зпоміж поляків, а рідко й зпоміж українців, це були „фольксдойчі“. Ці мусили перед дванадцятьма німецькими комісіями

доказати різними документами, що в їх жилах пливе германська кров, що тітка його бабки була родовита німка. Як „р а й х д о й ч і“, так і „фольксдойчі“ мали всякі привілеї: вони займали по службових місцях становища начальників, мали більшу й крашу пайку харчів, їхали в передніх переділках трамваю для „нур фюр дойтше“ і могли заходити до таких же локалів; але — вони мусили завжди говорити тільки по-німецьки, посылати своїх дітей тільки до німецьких шкіл і видавати дорослих синів до німецького війська. З цього типу людей шуткували українці поміж собою. Нераз, коли населення Львова не мало дрібки хліба, або купувало як хліб якусь гливуку мішанину з полови й меленої соломи, всідав такий тип у трамвай з сітковою торбою, з якої визирала ковбаса, білий хліб, чи пляшка якогось напнтку, або сирпу.

— Глядіть, це „фольксдойтшер“.

— Як це пізнаєш?

Шуткар показує на ковбасу в торбі й пояснює:

— Ось, вилазить легітимація.

З приходом німецької цивільної адміністрації, заявила й німецька шкільна влада. Український шкільний уряд з Біляною, в числі коло 20 осіб

урядував до другої години пополудні. Коли службовці по розходилися, заходили до бюр німці. На другий день голосить прибиральник, що пополудні сиділи тут „якісь“ німці — аж до вечора. „Що робили?“ — „Щось писали“. „Чи казали вам що?“ — „Ні, нічого“, тільки питали, чи я тут служив за Польщі“. Так повторювалося продовж кількох днів підряд. Одного пополудня покликав грубий німець, що назвав себе шефом уряду, Біліну, розпитував про його кваліфікації, проте, що український уряд дотепер зробив і заявив Біліни, що його залишас на помічника референта для середнього шкільництва. Після того покликав Левчука, побалакав про те же саме й залишив його на заступника референта всенароднього шкільництва, визначуючи йому кімнату, полуочку дверми зо своєю кімнатою. Інших українців, як виявлює опісля — ані не кликав, ані нічого не питав й не згадував про них.

На другий день поприходили всі українці як звичайно до восьмої години до своїх занять. Як же було їх здивування, коли побачили свої столи на коридорах і дізналися від прибиральників, що в їхніх кімнатах вже є німець.

Що робити... Думали, що це

яксь тимчасовість. Позасідали коло своїх столів на коридорах і витовлюють свої роботи. Німецький шеф сидів у своїй бюрі, Коло десятої години вишшов з кімнати й побачив цей дивний образ, що ціле бюро поважних людей працює на коридорі. Він прийшов до Левчука й каже:

— Що ті люди тут хотять? Прецінь це перешкодить в русі на коридорі. Скажіть їм, нехай ідуть додому й не приходять сюди.

— Ці „люди“, то назначені українцями визначні педагогі для праці в шкільництві. Я їх тут не кликав і я не буду їх відправляти.

Шеф подивився боком на Левчука й пішов у свою кімнату. Але незабаром вишшов і піднесеним тоном заявив урядуючим на коридорі, що їх праця закінчена. Якщоб пізніше треба було знавця якоїсь справи — то в міру потреби німецький уряд їх покличе особово.

За хвилину підійшов шеф з грубим жмутом паперів до Левчука й каже:

— Перестудійте цей акт і повідоміть мене про стан справи з вашим вискомом.

Левчук знав, що тут не тільки річ у „справі“, але це іспит для нього. Взявсь зараз до „студії“. Було це прохання

в трьох четвертинах червона, та в одній четвертині біла. Левчук — ані задихався від причитання цього документу. Що тут сказати? Найкраща оцінка було б слово — худоба. Але, так не можна. Продумував, якби цю людину оцінити та не може заспокоїтися. В тому моменті входить начальник і показуючи на акт питає:

— Ви вже простудіювали.

— Так.

— І яка ваша думка?

— Це остання каналія, це безхарактерний індивід.

— Як? Що? Чому? — Глишув на Левчука згід ока. Дайте мені акт.

(Дальше буде).

ВИХОВАННЯ ДІТВОРИ — НАЙПЕРША СПРАВА

Матірній Союз Українок планує допомогти матерям у вихованні дітей

Стаття поміщена в „Свободі“ дня 25. січня ц. р. п. н. „Новий вгляд в будучність українців в Канаді“ (передрук з „Нового Шляху“) — повинна була звернути увагу навіть найбільших оптимістів у справі виховання молоді. Це ж хіба річ не маловажна, коли вже і навіть такі високопоставлені чужинці, як от давніше проф. Сіммонс, а тепер д-р Джилсон кидують нам правдою вніч, що „українська молодь недостатньо заінтересована українською мовою, історією, словом культурою“, а що більше „вона мабуть соромиться свого походження“.

Ці сумні але правдиві докори мусять українське громадянство проковтнути, як гірку пігулку, яка проте повинна б потрапити свідомістю якнайширших кругів.

Справді справа виховання дітей і молоді вже від довшого часу майже не сходить зі шпальт української національної преси в ЗДА і Канаді. Це ж якраз і є наявним доказом, як дуже українське громадянство турбується душами своїх дітей та молоді, а браки та нестачі в цьому напрямі відчуває, як болочу рану на своєму організмі. Вправді деякі круги нашого громадянства вже не від ніни практично стараються бодай частинно розв'язати цю проблему. В першу чергу слід згадати старання про це духовних кругів. (Див. нотатки пом. в „Свободі“ з дня 30 січня ц. р. про статистику укр. кат. епархії... каледжів 2, середніх шкіл 5, парафіяльних щоденних шкіл 28, вечірніх шкіл 34, курсів навчання релігії 116 і т. ін.). Виховну працю серед дітей і молоді успішно почав вести „Пласт“ і СУМА, а видавничу ОПДЛ, однак все це з різних причин не є вистачаюче та повне. Тому всякі ідеї, плани й почини в цій ділянці повинні бути повну і фактичну підтримку. При цьому треба дбати, щоб в реалізації ідея так часто повторюваного „молодь наше майбутнє“, одна ідея доповнювала другу, один почин допомагав другому, а все разом, щоб сприяло розв'язати цю проблему в цілості.

Щоб краще уявити собі умовини праці в цій ділянці, пригадаймо собі, як ця справа виглядала на ЗУЗ, чи як тут загально називають в „Старому Краю“. Перш усього там молодь була паростком своєї рідної землі, з неї черпала сили, віддихала і жила нею. Молодь далі виховувалася в рідному душі вже в дитячих садках, в народних та середніх „Рідних Школах“, оберталася ввесь час в рідному оточенні. Крім цього молодь мала свою виховні товариства, як „Сокіл“, „Пласт“, різного роду інші освітні, спортивні. Цей дух рідної землі, рідної церкви, хати, середовища наповнював нашу молодь щирим, гарячим і жертвеним патріотизмом, а заляла ненависть ворога, до всього, що українське — це збільшувала завзяття та постанову реакції.

Тут того всього немає. Залишається одиниць майже в більшості рідний дім, а в ньому рідна мати, яка має заступити все. Але як трудючий виростають у вихованні дитини в українському душі перед батьками? Уже в перших роках дитячої свідомості виступає перед дитиною інший світ, хоч і не ворожий, як це бувало з цим „другим“ світом в Рідному Краю — але все ж таки світ інший, з іншою мовою, культурою. Уже з самого початку духовного розвитку дитини являються товариші забав, які говорять іншою мовою, книжечки, п'яцьки, чудові багати, принади не до порівняння з нашими. Крім цього на уяву ділає телевізій, радіо, кіно. Пізніше дитина йде до передшкільної, елементарної, а там середньої та вищої школи зі всіма приманками, культурними розвивками, що полюбляють душу дитини і мимоволі відсуваючи на бік все інше. Цей інший світ відрається ненароком дуже сильно в податливі дитячі душі — на користь небаченого ними ніколи, або баченого колись дуже давно й неясно образу рідного краю.

І коли ми усвідомимо собі все це якслід і якщо хочемо здобути, зглядно заховати цю душу дитини для себе — мусимо протиставити дуже тверді й сильно організовані а рівночасно контрольовані і підбрани згідно зі всіма научними методами логіки, психології та педагогіки засоби, які свіжою, атракційною силою, бодай в деякій частині зуміли б влити любов, прив'язання, а в першу чергу зрозуміння для свого рідного.

О, яка це важка, превелика проблема, яка гнітує відповідальність! Во є дві дороги: Або сказати згідно з французькою фразою: laissez faire, laissez passer — залишити нехай пливе, як хоче, тобто йде своїм тибром, так як буде йти, бо ми й так нічого не відіємо, а коли доля судила нам залишитися на все в гостинній Америці — наші діти все одно, стануть такими, якими характеризував їх д-р Джилсон — або всіма зусиллями старатися організувати всілякі можливі засоби, щоб дану справу розв'язати. Але ж хіба немає таких батьків, щоб бажали піти першою дорогою, хоч вона вигідніша. Коли ж знайдуться такі, то підуть другою хіба з причини невідомості, неперадності, невміння.

З другої сторони, які ж бо бідні мусять бути ці діти, яким батьки не вказали правильної шляхи, ці діти, які соромляться свого походження! Чи ж не шкода тих свіжих молодечих душ, що замість палкої любові до далекого хочби й незнамого чарівного краю-батьківщини, містять у собі елементи нижчеварстости, встидаються та принижують за оце знісне погруддів „олд фейшен“ своїх батьків?

Чи ж не краще вже від коліски матірню пісню вщиплювати своїм дітям правдиве розуміння їхнього походження, їхнього призначення? Во все одно хіба, чи повернемось, чи ні до Рідного Краю — справа виховання нашої дитини не терпить проволочки, бо чого Івась не навчився, Іванові запізно (й не диво, що немає слухачів на факультетах української мови).

Повертаючи до справи а практичних точки бачення — буде корисним ще раз вказати на ці подані вже в пресі методи для виховників і батьків. Цікава стаття п. Татоміра з 30 листопада м. р. „За душу дитини“. Засобами до цілі, як виліплюється шановний автор з метою, щоб виховати „широкоосвічену, практичну людину, що в своєму житті керується законами християнської етики і найвищим добром — Батьківщиною“ — с: рідний дім, церква, дитячий садок, школа, література й установи та організації, які гуртують дитвору.

Однак на нашу думку це ще не є все. Бо це є ще в даніх умовинах дуже добре, коли є наша церква та бодай вечірня укр. а н ська школа, „Пласт“ чи якась інша українська установа, при якій гуртується наша молодь. А що ж робити, як цього немає. Наші люди є всюди по безмежних просторах великої Америки і Канади, широким преріях. Чи ж тим дітям маємо дати пропасти? А справа нелегка, бо знаємо з практики як то було важко з дітьми заточенців (урядовців-українців в корінній Польщі).

А що найважливіше, батьки, хоч часом і щирі серцем українці є замало освічені на це, щоб допомогти своїм дітям користатися хочби з найдобрішої дитячої літератури. А ще до цього коли обидвоє батьки працюють і їм дуже мало часу залишається на самостійну працю над дітьми. Вони не мають часу ні сили на це, щоб самим старатися про відповідні для віку, знання, здібностей матеріали.

Понтійська Амазонка

Провадиться напружена всестороння боротьба українського народу за здійснення свого історичного Призначення (Ю. Липа).

Нова фаза цього змагання почалася від початку бичужого століття. Вона супроводиться й розвом відповідного, розбудовуючого нації письменства. Особлив останні десятиліття мають чим виказатися в цьому напрямі.

З поміж письменників, що мають першорядне значення у шпалтуванні новітнього українства, що раз то більше звертає на себе увагу сучасників Наталена Королева.

Пі високо вартісні твори поширюють рямці української проблеми далеко поза межі дотеперішого культурного застугу українських матірних земель. Вони охоплюють понтійський (чорноморський), середземноморський та передньоазійський світ.

Тим самим авторка намагється повернути нам назад ту далекоюсяжну сферу заінтересування, що іх мала Україна у минулому та яка поволі втрачала доходячи до стану московської колонії.

Творчість Н. Королевої є по-інше в розквіті й тому годі ще робити підсумки її письменницької діяльності. Окрім численних дрібних оповідань, що розкидані по різних українських часописах, Н. Королева має вже всім окремим книжкам. П'ять з них видали „Дзвони“ у Львові: 1) „Во дні оми“, 39 стор., 1935, 2) Тисяча сто тринадцятий рік“ (1113), 113 стор., 1935, 3) „Без коріння“, 121 стор., 1936, 4) „Інакший світ“, 121 стор., 1936, 5) „Продок“, 143 стор., 1936; „Дружина“ у Львові видали: 6) „Сон Тині“, Т. I., 237 стор., 1937, Т. II знаходиться у рукописі. Видання „Пробос“, у Празі, під кер. д-ра Ст. Росохи, видали згодом: 7) „Легенди Старокиївські“, Т. I., 98 стор., 1942, Т. II, 76 стор., 1942.

У письменницькому доріжку Н. Королевої виразно виступають орієнтації, південно-європейської та південно-української ухли.

Південно-українській заінтересованія Н. Королевої позначилася особливо яскраво в останньому її творі, у вище згаданих „Легенди Старокиївські“, Т. I-IV (III-IV — пишуться).

Ці перлини українсько-понтійського письменства значно більше до вподоби українському читачеві ніж інші цього роду твори, як напр. польські — проф. Тадея Белінського: „Клежда Аттиче“ (Варшава, вид. Мортковича), московські — „Кримські Легенди“ тощо. „Легенди Старокиївські“ були вже свосчасно обговорювані в українських часописах і тому не будемо тут повторюватися.

В міжчасі вони швидко розійшлися й є нині, а особливо в Америці, бібліографічною рідкістю. Отже спробуємо з нагоди вичерпання першого їх видання подати тут жменьку думок, що їх викликає загадний твір. Зробимо це на підставі колишнього листування з авторкою та читачами „Легенди Старокиївські“. Це може бути одночасно й частковим підсумком-образом того організуючого та ведучого націю вперед впливу, який осягла Н. Королева цим твором.

Конференції Матірнього Союзу Українок, що відбулася в січні ц. р. При Головному Виділі створено окрему виховну референтуру, яка і крім інших завдань організує інституцію п. н. „Материнський Виховний Осередок“, який крім зактивізування матерей, буде мати за завдання методично розробити всі матеріали, які є доступні та шляхом листування, шляхом позаочних курсів для матерей — допоможе у виконанні цього величезного завдання. В склад цієї виховної референтури покликано і запрошено жінок — визначних громадянок — виховниць, педагогів, авторок дитячої літератури і досвічених матерей, що дає запоруку фахового проведення цієї справи.

Матірній Союз Українок, приступаючи до цієї відповідальної праці рахує в першу чергу на свідомість своїх завдань українських матерей, відповідну підтримку кваліфікованих жінок та доброзичливість і довір'я цілого українського громадянства.

до часу, коли Ви зі стану спостерігача перейшли до чинного уділу в українському письменстві. Відтоді Ви почали писати про себе й інших в українській, а не як то було в чужих мовах. Почали писати не в дусі до того часу загально прийнятому, пласканих безбатьченків, про давні, а владістиво вічні для нас справи, а в поданий, викликає далекойдучі та многострадальні думки. Зміст і форма Ваших п'яцьків підносять людину на дусі: бути вірним в малому й все рівнятися, доростати духом і чинно до великого! Тим великим для нас (Дм. Донцов) є передовсім все зростаючий процес формування Новітнього Українства, його кристалізація, тужавіння, консолідація в часі, просторі, змісті, бажаннях, цілях, діях тощо. Це історичне явище відбувається в пріспішеному темпі від Західної Європи аж по Тихий океан!..

.... Все, що Ви написали, пише інший читач, пишете і мабуть будете писати далі в чудовий, притаманий лише Вам спосіб, є подекуди, звичайно, потребою Вашого „Я“.

.... Деякі критики закидали Вам, що Ви будіте то „чужа“ своїм походженням та тематикою для українського світу людина. Це очевидно якесь непорозуміння! Треба раз на завжди покінчити з мітом „чужої людини“! Чи Кривоніс, — здається шотландський старшина в українським війську за часів гетьмана Богдана Хмельницького, був і є для українців чужою людиною? Чи Софія Русова — заслужена українська педагогіка, — здається шведка з походження, є чужою для українського світу? Чи Юрій Клен — видатний письменник і науковець, німецького походження — є нам чужий? Чи Гермайзе — науковець, співробітник Всеукраїнської Академії Наук у Києві, що був жидівського походження й згинув на заслани в Сибіру за українську справу — також є чужий українцям? Ітд., ітд. Навпаки! Іменно такі здіби й висококультурні зукраїнізовані одиниці, з таким широким світоглядом як Ваш, можуть краще оцінити вагу Українства й дати влучнішу його синтезу, ніж чимало місцевих хоч би й „культурних“ по різних закутках духа перебуваючих „справжніх українців“.

.... Во ж рівномірно та йдемо по давню забутих у нас, за протязі останніх 200 літ, традицій та проблем Українства! Стремимо до Всеукраїнської Великодержавної імперії, що формується з Метрополії й дозв'язаних земель — Сірої та Зеленої України (Т. Олесюк). В другому етапі передбачаємо розріст Метрополії на весь чорноморський світ (Ю. Липа). У третьому етапі — вирінають проблеми українського океанічного характеру... (Л. Виховський). Говоряться, що „Призначення Українства“ полягає у витворенні окремого історично-культурного типу в розволю людства! (Данилевський).

Ці теми не тільки обговорюються в українській науці, письменстві та публіцистиці, але й виконуються чинно, за них краці сини й доньки нашого народу гинуть по в'язницях, на заслани та на різних військових фронтах, по цілому світі! Твориться чудове видиво Новітньої України, земського „Раю“ (Гердер). Своєрідна, творча конкуренція ідентичному японському поняттю цього слова — „Паралізу“ (Шішка). Опертя ж цього новітнього Всеукраїнського світу ідей та діячости цілком натурально для нас шукається в Чорноморському (Понтійському) просторі, в традиціях і культурі колишнього гелленського світу...

.... Ви відчули, пише третій читач, історичну ситуацію і робите підмуровання до цієї величній святині нових часів — Новітньої України! Ви приглянулися до людей, до того, що робиться і зрозуміли до чого все прямує! Ви зглибили історично й соціологічно не тільки те, що є, що стається, але й впізнали як воно стається, Ви зацікавилися психологією того, що стається, як „робиться“ історія.

Ваше старання виховання, знання, окрім української, ще й багатьох інших (Мітридат в спідниці, як колись Вас звали), багатосторонні вищі студії (філософія, мистецтво, археологія), Ваші далекосяжні мандрівки й зв'язки у Середземному, Понтійському та Іранському світі, письменницька та наукова діяльність, Ваше багатобарвне особисте життя та вроджений талант, довго не знаходили належного вияву аж

Вона наче „одержима“ нямі. Вона не може спекатися їх інакше як тільки після вилиття їх на папір!

.... Авторка, хоч мішаного нормансько-еспанського походження, пише шостий читач, виявляється на ділі всіма фібрами душі своєї — чистої крові українсько-понтійкою! Вона є дорогоцінним та конструктивним зреном у ланцюзі думок та дій, що нарастають, тужавляють в цьому напрямі. Слідом та поруч неї з'являється щораз то більше мислників і бійців так само думаючих та ділюючих...

.... Кажуть, що історія не повторюється! Але ж подібні ситуації викликають хоч і не ті самі, але подібні явища, традиційно-типові для певних частин світу й народів. Отже слушно й обгрунтовано сказав проф. д-р Степан Рудницький „історія знову повертає на наш бік!“ Подібно ж думку висловив і інший український мислитель (Дм. Донцов) кажучи „що татарська навала зі Сходу дала нам Острозчину, польська навала зі заходу дала нам Слобожанщину, а московська навала з півночі дала нам знову Українську Прип'яч!“ Від нас, сучасного покоління, додаймо від себе, залезити відповідно використати ці обставини!..

.... Наталена Королева своїм особистим життям була цілком зв'язана з Півднем. Своєю ж письменницькою діяльністю є провозвістницею грядучої нової Української — Понтійської доби в історії нашого Краю й Народу. У цьому власне, нашу й деяких читачів думку, полягає велика, творча праця Н. Королевої, її життєве призначення та значення для всього Українства. Тому, якщо в Тавриді (Криму) на прибережних горах стане колісся пам'ятник у вигляді українсько-таврійської Центавресі (дивись „Легенди Старокиївські“) то буде він одночасно й символічним пам'ятником нашій понтійській амазонці — Наталені Королеві за її талановитий й плідний діяльність над будуванням Чорноморської України.

83 МІЛЬЙОНИ ЯПОНЦІВ
Токіо, 28 лютого. — Перепис населення, переведений в жовтні минулого року, виказує, що Японія має сьогодні 83,199,637 населення. Кількість населення метрополітального Токіо вносить 5,385,071 душ.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“

ПОЗІР! — КОГУС, ТРОЙ, ВОДЕРВЛІТ — ПОЗІР!
ФІЛІЯ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ
устроює:
ВЕЛИКЕ МАНІФЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ
В АВДИТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО КЛУБУ (UKRAINIAN PARK)
В НЕДІЛЮ, 4. БЕРЕЗНЯ 1951 Р.
Початок віча о 3-тій годині пополудні.
На це Велике Віче запрошується все українське патріотичне громадянство з цілої околиці.
Вічевий Комітет.

ТОВАРИСТВО БУВШИХ ВОЯКІВ УПА в ЗДА
відділ в Нью-Йорку влаштує
ЖАЛІВНУ АКАДЕМІЮ
в першу річницю героїчної смерті ген.-хор. УПА
ТАРАСА ЧУПРИНКИ — РОМАНА ШУХЕВИЧА
В НЕДІЛЮ, 4. БЕРЕЗНЯ (MARCH 4) 1951 Р.
В STUYVESANT HIGH SCHOOL
15 вул. між першою і другою естакадами в Нью-Йорку. Початок 7:30 веч. В АКАДЕМІЇ беруть участь: Учасники: Микола Соловйов, Вступне слово: рект. В. Кашпар — промова: Софія-Іванна Липа, М. Водянір, І. О. Слесюк, С. Скрипков, слово п. Цілик, балетист І. В. Юрчишин, Демонстратор: п. В. Слобожан. Репетиція: п. В. Каліницька, п. М. Білейчук, п. С. Крик. Акомпанімент: Е. Чапелівська.
Цього самого дня після Богослужень в обох церквах відправиться Панахида за упокій душі Пого. В греко-катол. церкві св. Юра при 7-й вул. в год. 12:45, в правосл. церкві св. Володимира при 14. вул. в год. 12:30.
Присмо українське Громадянство Нью-Йорку й Метрополії вляти численну участь і гідно вшанувати пам'ять пологого героя спільно з тими, які під його проводом боролися за здобуття Української Самостійної Соборної Держави.
Управа.

УВАГА! — ЕЛІЗАБЕТ І ОКОЛИЦЯ!
Об'єднання Українців в Америці „САМОНОМІЧ“
— влаштує —
В СУБОТУ, 3. БЕРЕЗНЯ 1951
(SATURDAY, MARCH 3, 1951)
Останню Запусну Забаву
В ЗАЛІ У. Н. ДОМІ при 214-216 ФУЛТОН СТ., ЕЛІЗАБЕТ
Початок в год. 8. вечорі. — Вступ \$1.00.
До танців приграватиме оркестра П. Снігура.
Вибір королеви забави та інші несподіванки.
Запрошуємо старше громадянство і молодь.
Забавний Комітет.

ЧИ БУДЕ НОВА ВІЙНА І ЯКА?
На таку тему в Нью-Йорку в НЕДІЛЮ, дня 4-го БЕРЕЗНЯ 1951 р. в годині 2:30 пополудні, в залі Бетгоуна при 210-14 Іст 5-та вулиця відбудеться:
ПУБЛІЧНА ЛЕКЦІЯ
д-ра Матвія Стахова.
Тема справді така, яка повинна зацікавити кожного українця, що йому лежить на серці загальна громадська справа нагад, а українська визвольна боротьба зокрема. На цю лекцію запрошуємо всіх українців у Нью-Йорку. Вступ вільний

УВАГА! ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
АНСАМБЛЬ УКРАЇНСЬКИХ АРТИСТІВ ОПЕРИ І ДРАМИ
В НЕДІЛЮ, 11. БЕРЕЗНЯ 1951 РОНУ
В ЛОМІВЦІ UKRAINIAN NATIONAL HOME, 214 FULTON ST., ELIZABETH, N. J.
Перша українська опера на 3 дії
НАТАЛКА ПОЛТАВКА
І. Котляревського, музика Лисенка
Постава: Ю. Кононіва. Музичний провід: Л. Вахнянин. Початок в год. 6:30 вечорі.
Квитки кожного дня від 6—9-тої вечорі в Ukr. Nat'l Home, 214 Fulton Street, та в день вистави при касі театру від год. 2. пополудні.
Адміністрація.

ПЕРЕД ПОЯВОЮ НОВОЇ КНИГИ

Здається, скоро, дуже скоро круг годовий довершився, мовляв Зеров, — і розпочався знову, — і одної, свіжої, січневої днини наново пригадується нам, як тому рік у той же сам зимовий день появилася у „Свободі“ (ч. 20. — з 26. січня 1950) стаття письменника У. Самчука п. н. „Ост і Конго“, чи пак письменників „Отвертний лист“ до його друзів. У тій статті Письменник розповідав своїм приятелям, — ну, і теж читачам „Свободи“ — про сумні, жалюгідні обставини, в яких доводиться українському повістареви писати книжку, нову сторінку великої книги, де сотні карток ждуть від автора невипущеної, наполегливої, важкої праці. А тим часом повістяр не має фондів не тільки на видання твору, але й не має будь-яких засобів на саму спроможність жити, писати, творити. Повістяр мистецтв серед своїх же рідних земляків зустрічає тільки щораз холодніше відношення, а то й злорадне глузування.

На жаль, це гірка правда. Цю невеселу істину пізнавали ми продовж усіх дванадцяти минулорічних місяців. Бо за весь повен останній рік ми могли зовсім ясно помітити, що наші земляки не виявили ні жмутька теплішої приязні для справи, яку Письменник вивдвигнув у своїй статті. Натомість численні з тих, що читали статтю „Ост і Конго“, злегковажили суттєву проблему, що їй Письменник присвятив багато, багато міркувань і гадок, та зареагували тільки на одну невеличку фразу в цитаті, яка стояла в початкових рядках тієї ж статті. Відомо бо, що не тільки в гумористичних журналах — в „Лісі“, але теж і в щоденних наших життєвих дрібницях-фразах підіймала чимало галасу нечестив'я. Зокрема в одному видатному товариському колі кілька разів пролунала бурхлива полеміка в зв'язку з фразою-марніцею. (Знає, правду казав наш старий байкар, незабутній Глібів: „Маленьке лихо в інший час і значним людям докучає...“). Дійсно, Квола, маленька фраза брніла раз-у-раз, немов докучливий комар, і чомусь не легко було прогнати її геть з наших розмов, з наших буднів. Пригадую, що підчас не одної товариської гутірки наші дебелі критики-громовержці надто сильно накидали на малу, лихеньку фразу так, якби в невеличкій комашці вбачали страшно, велитенську звірюку з темних джунглів. Але й пам'ятаю, що котрогось разу довелось мені зустрінути теж і такого одного нашого земляка, який, обороняючи перед напасниками заатаковану фразу, зачитував зніски слова Гайне, спрямовані теж у бік жінок і дітей:

„Ich trage weit besser Verlangen! Lass sie betteln gehen, wenn sie hungriг sind.“

Однак, хоч слашний Гайнівський вислів пролунав, то фраза, якою удокорено статтю „Ост і Конго“, лишилась, на жаль, далі такою слабосильною, як була раніше так, що вона ніяк не здатна підняти на той оціночний рівень, що на ньому блистять, от, хоч би цей же самий Гайнівський зразок вищого мовного стилю.

Отож не варто надто очорнювати, як теж не варто надто вибілювати заторкнену фразу, бо вона, насправді, є лише сірою, дуже пересічною метафорою і нічим більше. Подібні стилізовані, необачливі вислови вирадаються зчаста в наше поладжусмо, звичайно, наоспіт, без глибокої уваги до кожного окремого слова. І навіть у багатьох літературних творах можна надбати інколи не один несимпатичний, незугарний вислів. Тому то, кінцево-кінцем, і напасники, і оборонці мусять признати те, що ціла мовляв-на фраза, як така, це ніщо інше, тільки надто часто википаний на світовому ринку, надто перестарілий і „бородатий“ ляпасул.

І шкода, справді, дуже шкода, що Письменник не скотив змалювати свого великого, душевного трагізму якимнебудь новішим, гарнішим, яснішим висловом. Була ж бо мова не про що інше, тільки про колізію, що зриває в серці мистця між почуттям глибокого, міцного зв'язку з родиною і почуттям могутньої, жагучої злуки з Мистецтвом. Звичай-

но, боротьба почуттів вирішується перемогою творчого патосу. Для мистця служення Мистецтву важніше за особисте „тихе щасття“, важніше за любовних людей, важніше за здоров'я і за саме мистецтве життя. Це патос незчислених жертв Мистецтва. Це патос великих творців!

У мистецьких творах доволі прекрасних зразків цього величюного патосу. Пошукаймо ж ще хоч одного його яскравішого прояву, який являється нам — як це бувас в літературі частіше — не в безпосередній авторській розповіді, тільки в мові героя мистецького твору. Ось, наприклад, ці слова, що їх лишає на прощання своїй коханій подрузі Льюгенгрін — лицар святого Граля:

„Leb wohl, mein suesses Weib! Mir zuerst der Gral, wenn ich noch bleib!“

Тільки кілька слів. Але їхній глибокий, великомовний сенс вище всіх інших толкувань говорить нам одне: Пізнавши свою священну, життєву місію — достойну місію служення Іскрі Божій, мистецтв мусить оформувати все. Він мусить виректись інколи навіть своїх найпалкіших, любовних почувань, якщо тільки такої жертви треба, щоб не відмовитись од повсякчасного, відданого служення світлодайній, вічній Іскрі. Бо ж мистецтв, це „семпер тіро“, як казав Іван Франко, — це щирий підданний, це воїн добрий і вірний, що своєю всю душу, мрії всі і сили всі свої складає в жертву яєній, всесвітній Благдарі.

Тому то, коли знаємо високу ціну духовного асепаління, так дуже прагнемо, щоб мистці свою власну світлу офіру зображали в не менше цінним, в не менше світлим аспекті. І з усього, що вище сказано, хіба вже ясно, що не йдеться нам про т. зв. „стисювання творчості наказною мораллю“. Ні! Нам тільки йдеться про міцнокрилу, високолетну творчість, яку хочемо привирати палким захопленням, яку хочемо зустріти — передовсім — в граді арт.

Тож, закн котрогось придеднього дня наші прагнення, наші бажання сповняться, нині пригадаймо — про домо суа — знамениту раду В. Гюго: „Добрі люди, звертайте увагу на те, що балакає! Усе може вийти через одне слово, яке ви згубите мимохідь... Не заперечуйте, що ваші приятелі певні і що ви говорите тихо...“ Так. В. Гюго мав рацію. Чей же саме з Письменниковою статтею сталося так, що більш-менш певні друзі від пера, письменники-гумористи вихопили, вилунали один, однієсінкий вислів і — давай — чиморіше зробили з усього бізнес. Але — цур і пек ім, усім ярмарочникам!

Ось тим часом нам дуже приємно зустріти добру вістку, яка надійшла з Торонто, що всупереч усім труднощам письменник Улас Самчук таки безнастанно працює над другим томом „Оста“. Тож ж щиро бажемо побачити незабаром той довгожданий другий том не тільки в виставових вікнах кингарень, але теж у руках якнайширшого кола читачів.

А поки вітатимемо появу нової книги, тепер хотілось би ще увінчати ці рядки якимсь гарним і цінним словом. Візьмімо ж кілька думок зі статті Юрія Шереха, яку п. н. „Світло вночі“ дехто з нас, певно, читав уже в великоднім числі журналу „Життя“, що його видавано в Мюнхені 1949 року. Ось, справді, високі, цінні думки: „Чи не підмаєся й ми хвилююмо настроєві, сліпий психоз і чи не зрадімо свої ідеалі, людське і Боже, що в собі масмо? І ми кажемо собі: постійність і твердість... вірність і віра... людяність і любов.“

О, як же радісно було б, якби так наші земляки прийняли ці золоті слова до своїх сердець! Тоді, певно, не було б прірви між мистцем і громадою, не відкривалась би пропасть між мистцем і його найближчими рідними. Бо тільки тоді, коли непогасно яєнітне світле почуття любови й людяности в наших душах, й спробиємомося на постійну, безперервну вірність у виконанні наших людських, і громадянських, і національних обов'язків. Тільки тоді навчимося щиро любити і цінити не тільки свої особисті, приватні ма-

Іван Маміло

Творчі пляни советських письменників

Приїхавши за 4 дні й 3 ночі знаменитим „Сірим собакою“ (автобусна фірма) з Тексасу до Філадельфії, я зуупинявся на кілька днів у поета Яра Славутча. Він мабуть радий був мене зустріти й привітати в своїй затішній квартирі, бо охоче розповів мені різні літературні новини, читав свої вжуччі сонети, показував мені десятки нових видань — книжки, часописи, журнали... Серед купи різних часописів я вибрав два свіжих числа „Літературної Газети“, яка виходить російською мовою в Москві під редакцією К. Сімонова, О. Корнійчука, Л. Леонова, Н. Погодіна та ін. Мене бо зацікавила велика стаття „Творчі пляни советських письменників“.

І я почав її читати... „Які ж мої пляни в 1951 році? — запитує себе советський письменник П. Павленко. І далі продовжує: Плянів не так уже й багато... Плян у мене скромний: написати роман про боротьбу за мир... Я (не знаю, добре це чи погано) наведу до числа тих, що „думують рукою“...“

О, письменнику Павленко! То добре, що Ви все таки „думаете рукою“, думайте навіть ногою, але не думайте своєю сивою головою! Пишіть про все: про боротьбу за мир, про колгоспну свинюматку, яка народила, дякуючи батькові Сталіну, 20 поросятюк; пишіть про нову п'ятирічку, про будівництво нових каналів: вилувайте помні на всіх, хто не з Вами... і проти Вас... Ви ж за це одержите орден! А згодом — може й петлю на шию від Бері!

„В наступному році, — пише В. Катаєв, — я надіюсь приступити до нового роману — про велике будівництво...“ „В наступному році, — заявляє Л. Леонов, — буду працювати над новим романом.

Тяжко детально розказати зраз про його зміст. Це буде книга про ліс.“

„Я продовжую працювати, — заявляє К. Федін, — над романом, дія якого відбувається на початку Великої Вітчизняної війни в центральних областях Росії“.

Як бачимо, немає нічого особливого: жодного оригінального задуму, жодної цікавої теми. Убогі думки і советська гнилизна. Письменники працюють, ніби ремісники, виконуючи замовлення партії та уряду; письменники стали звичайними рабами ленінсько-сталінської ідеології; письменники сіли на мільну і їхні творчі крила зв'язані або заковані. Советські письменники, стероризовані советською системою, не мають ані майбутнього, ані сучасного... Твори їхні неповинні, нахпані дешевими агітками та різними тухлими цитатами „вождя Йосипа Кривавого“.

Анатолій Суров, кладучи мабуть руку на серце, стверджує: „Тяжко відчитуватись перед советським читачем. Тяжко... І все таки, треба часто сказати, наслідки неповинні. Можна було зробити більше, а головне — краще. Підводячи баланс, обіцяю читачам: 1951 рік буде більше творчим. Закінчу п'єсу про Москву 1941 року. Закінчу п'єсу „Широка страна моя родная“. Напишу...“

Досить! Читаю про творчі пляни Польского: „Я мрю написати повість про те нове, яке подня і щогдини народжується в нашій соціалістичній промисловості... Тяжко, звичайно, перебадувати, що може вийти із цього задуму...“

І вірю Б. Польсову. Тяжко, навіть дуже тяжко писати романи, поеми чи байки там, де „сіє“ сталінське сонце, там — в Союзі тми й неволі!

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

БРУКЛІН, Н. Н. Успішна імпреза

Дня 10 лютого 1951 р. хор при Українській Католицькій Церкві Сош. Св. Духа в Брукліні мав свій гарний день. Молодь згуртована в хорі під проводом свого диригента Остава Ульницького, режисера Павла Слободяна та учителя українських народних танків і ритмічної руханки Романа Петрини в залі Національного Дому при Гренд Стріт в Брукліні відіпала, відіграла і відтанцювала ревію та своїм виконанням вповні оправдала передбачений і заповіджений її успіх. Чисельно зібрана публіка рясними оплесками нагороджувала працю так аранжерів як і виконавців, що безрізніці цього, до якої б вони еміграції не належали, чи т. зв. „старої“ чи „нової“, не щадили ні часу ні труду, щоб цю добірну програму виконати якнайкраще. В програмі ревії були хорові точки, денлька скечів та українські народні танки. Щодо хору треба відмітити, що в зіспіванню хор зробив великий крок вперед у вивченні програми на пам'ять дало можливість диригентові відобути з хору далеко більше ефектів. Багато глядачів мало змогу побачити перший раз в своїм житті — бойківські коломийки з приспіваними. Коли ви гляділи на сцену, то ви забували чи ви в себе вдома, в Карпатах, в Головецьку, чи Синевідську, чи на еміграції. Техніка виконання бездоганна, а вплетені веселі коломийки своїм змістом змушували вас безжурно сміятися. Конструкція цих коломийок дуже оригінальна, лучила різні роди коломийок в одну гармонійну цілість. Дуєти, квартети та гурти, що взаємно зі собою переплігувалися та мальовничі, оригінальна бойківська ноша, робили для глядача танок легким, мймо цього що він був досить довгий. Треба відмітити, що аранжер танку Роман Петрина, безперечно високої класу, але теж (і то передовсім!) опікуватись будемо рідними, всенародними скарбами з мистецькою, літературною творчістю виключно.

си танцюрист і інструктор, сам також брав в нїм участь. Скеч, що переплітав програму ревії, давали змогу глядачам і слухачам не тільки щиро сміятися, але і дечого навчитися. Приміром, поради для старої і нової еміграції, що хвилями викликували сміх, містили також в собі багато гіркої правди. Так одні, як і другі повинні собі взяти до серця дещо з тої сатири, та зміною свого настановлення та поступовання це більше затіснити співжиття та співразу двох віток одної і той самої нації, так як вони че бачили на сцені. Чи не найкращою точкою вечора була „Верховина“, музика Лисенка. Чотири гуцулочки до співу — аккомпаніменту хору виконали танкові еволюції і відтанцювали гуцульські коломийки. Таке получення хору з танком у нас чи не нова річ, але зате дуже гарна. Конферансьєру вміло провадив член проводу хору Василь Тараска, який гарними дотепами так в українській як і в англійській мовах, забавляв присутніх в антрактах і зв'язував програму в одну цілість. Окремо треба згадати гостинний виступ п. Галі Хамулі, що при аккомпаніменті п. Лідії Осінчук відспівала українське танго „Ти відходив від мене“ і англійський вальс „Дівчина з-над Десни“. М'який і милий голос співачки, що надзвичайно добре відповідає композиціям легкого жанру, половив присутніх на залі слухачів. Цікаво, що в українським музичним світі так мало присвячується уваги т. зв. легкій музиці, яка здобула собі в світі непересічну популярність. По ревії відбулася при звуках оркестри братів Галасів, членів хору забава з танцями, що пройшла в прїсмірній і товариській атмосфері.

ШКАГО, ЛЛ. Молодь „Зарева“ говорить до молоді в Краю

Українська академічна молоді міста Шкаго, об'єднала у своїй ідеологічній Українському Академічному Об'єднанні Національного Солідаризму „Січ“ в співпраці з ставновим Українським Академічним Товариством, відзначила цього року 33-тю річницю героїчного бою Студентського Курія під Крутами тим, що погов програму святкування дня 27. січня 1951 о год. 7:30 ввечері (2:30 год. ранку 28 січня в Києві) передала через Нову Українську Радієву Програму на хвилях етеру в Край щоб у той спосіб заявити незвичненій українській молоді і Краю, що українська молодь на еміграції постійно живе по ділями в Краю, що вона хоч мати безперервний контакт: молододу в Краю, що й тепер іде слідами студентів-лицарів з-під Крут.

На тлі тихих звуків босвих пісень овачтучо промову виконав інж. Василь Гайнірник — член Контрольної Комісії „Зарева“ і Голова ставнови Академічної Громади в Шкаго. У своїй промові підмітив значення Крутянського Бою не тільки для дальшого розвитку подій в Україні, але й для виховання дальших українських поколінь, а то й усіх тепер зарожених більшевниками народів. Бо на прикладі бою під Крутами повстали далі чиня Базару, Карпатських Січовиків, УПА. Бо кров Крутянських Героїв зобов'язує всі дальші українські покоління не скласти зброї аж до остаточної перемоги України над ворогами.

До сердець усіх слухачів проговорила пані Рема Дюбинська, з чуттям декламуючи „Крути“ Володимира Янова. Босві пісні підтверджували, що й українська молодь на еміграції плекас військового духа і стоїть постійно в духовнопогоголіві рушити в похід, щоб не тільки звільнити український народ, але й помстити за проліту невину кров молодих студентів під Крутами.

Петро Надтяняський

ОБУРН, П. П. Дві втрати

Дня 20 січня 1951 помер заступник голови місцевого Відділу УККомітету, бл. п. Теодор Олійник, голова Запорозької Січі. Громада зі сумом і жалем відпроваджувала цього визначного громадянина в останню дорогу. На поминках по покійному влаштовано на пропозицію п. І. Коковського збірку на УНФонд, яка дала \$32.

Тяждень пізніше, 28 січня помер близький співробітник Т. Олійника, менеджер Запорозької Січі, Григорій Каганяк. На поминках по Покійному теж зібрано на УНФонд з ініціативи п. І. Коковського 37 доларів і 40 центів. У тому по 5 доларів жертвували: пп. Григорій Оршак і Микола Каганяк.

Відділ УККА

ШКАГО, ЛЛ. Черговий Академічний Вечір

Заходами місцевої Комісії Наукового Товариства ім. Т. Шевченка та Українського Академічного Товариства в Шкаго, в неділю 4. лютого ц. р. відбувся черговий „Академічний Вечір“ з докладом д-ра М. Барабольяка на тему: „Характеристичні риси державного устрою ЗДА“.

Вечір відкрив голова Комісії НТШ, проф. І. Вітанович, який через пригадав присутнім про завдання „Академічних Вечорів“, їх традицію з минулого, та про найбільшчі доклади, що мали б відбутись з рамені місцевих „АВ“.

Цікавий доклад прелегента — відомого серед місцевого громадянства правника — вив'язав жваву дискусію серед присутніх, які доповнили доклад цінними думками, зокрема в галузі історичних підстав американського державного устрою.

Багато присутніх зпосеред номовпробулих висловлювали думку про необхідність влаштування цілого циклу таких докладів для обсяжнення нашого громадянства з усіма важливими проблемами державного устрою ЗДА.

Присутній

МІКОЛА ПАЛІП

НАДІЙНІ ДНІ ПОВІСТІ З ЖИТТЯ Літературна Бібліотека „Рідного Слова“

Під Редакцією ТЕОДОРА КУРПІТИ

Ціна 30 Центів.

„СВОБОДА“

Р. О. ВОХ 348 JERSEY CITY 3, N. J.

цього року 33-тю річницю героїчного бою Студентського Курія під Крутами тим, що погов програму святкування дня 27. січня 1951 о год. 7:30 ввечері (2:30 год. ранку 28 січня в Києві) передала через Нову Українську Радієву Програму на хвилях етеру в Край щоб у той спосіб заявити незвичненій українській молоді і Краю, що українська молодь на еміграції постійно живе по ділями в Краю, що вона хоч мати безперервний контакт: молододу в Краю, що й тепер іде слідами студентів-лицарів з-під Крут.

На тлі тихих звуків босвих пісень овачтучо промову виконав інж. Василь Гайнірник — член Контрольної Комісії „Зарева“ і Голова ставнови Академічної Громади в Шкаго. У своїй промові підмітив значення Крутянського Бою не тільки для дальшого розвитку подій в Україні, але й для виховання дальших українських поколінь, а то й усіх тепер зарожених більшевниками народів. Бо на прикладі бою під Крутами повстали далі чиня Базару, Карпатських Січовиків, УПА. Бо кров Крутянських Героїв зобов'язує всі дальші українські покоління не скласти зброї аж до остаточної перемоги України над ворогами.

До сердець усіх слухачів проговорила пані Рема Дюбинська, з чуттям декламуючи „Крути“ Володимира Янова. Босві пісні підтверджували, що й українська молодь на еміграції плекас військового духа і стоїть постійно в духовнопогоголіві рушити в похід, щоб не тільки звільнити український народ, але й помстити за проліту невину кров молодих студентів під Крутами.

Петро Надтяняський

ОБУРН, П. П. Дві втрати

Дня 20 січня 1951 помер заступник голови місцевого Відділу УККомітету, бл. п. Теодор Олійник, голова Запорозької Січі. Громада зі сумом і жалем відпроваджувала цього визначного громадянина в останню дорогу. На поминках по покійному влаштовано на пропозицію п. І. Коковського збірку на УНФонд, яка дала \$32.

Тяждень пізніше, 28 січня помер близький співробітник Т. Олійника, менеджер Запорозької Січі, Григорій Каганяк. На поминках по Покійному теж зібрано на УНФонд з ініціативи п. І. Коковського 37 доларів і 40 центів. У тому по 5 доларів жертвували: пп. Григорій Оршак і Микола Каганяк.

Відділ УККА

ШКАГО, ЛЛ. Черговий Академічний Вечір

Заходами місцевої Комісії Наукового Товариства ім. Т. Шевченка та Українського Академічного Товариства в Шкаго, в неділю 4. лютого ц. р. відбувся черговий „Академічний Вечір“ з докладом д-ра М. Барабольяка на тему: „Характеристичні риси державного устрою ЗДА“.

Вечір відкрив голова Комісії НТШ, проф. І. Вітанович, який через пригадав присутнім про завдання „Академічних Вечорів“, їх традицію з минулого, та про найбільшчі доклади, що мали б відбутись з рамені місцевих „АВ“.

Цікавий доклад прелегента — відомого серед місцевого громадянства правника — вив'язав жваву дискусію серед присутніх, які доповнили доклад цінними думками, зокрема в галузі історичних підстав американського державного устрою.

Багато присутніх зпосеред номовпробулих висловлювали думку про необхідність влаштування цілого циклу таких докладів для обсяжнення нашого громадянства з усіма важливими проблемами державного устрою ЗДА.

Присутній

МІКОЛА ПАЛІП

НАДІЙНІ ДНІ ПОВІСТІ З ЖИТТЯ Літературна Бібліотека „Рідного Слова“

Під Редакцією ТЕОДОРА КУРПІТИ

Ціна 30 Центів.

„СВОБОДА“

Р. О. ВОХ 348 JERSEY CITY 3, N. J.

ХОР „ДУМКА“ НА ІНАВГУРАЦІЇ КАМПАНІЇ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА

Нью Йорк, 28. лютого. — На прочістій інаугурації цього горічної кампанії Американського Червоного Хреста, що відбулася тут вчора в Медісон Сквер Гарден в приязності секретаря оборони ген. Джорджа Маршала, посадинка міста Імпелітері і цього ряду інших високих достоянників, та яку започаткував президент Труман передаваною з Вашингтону промовою, виступив геж місцевий репрезентативний український чоловічий хор „Думка“, беручи участь у виступі злучених американських хорів під диригентурою Фреда Берінга, як теж виступаючи з власною окремою точкою. В мистецькій частині імпрези, що була передавана теж по радіо і телевізії, брали участь теж поодинокі зріки сцени, екрану і радіа.

ЗА СВОБОДУ ПРЕСИ В ЗАХІДНІЙ ПІВКУЛІ

Мексико Місто. — Екзекутива Між-Американського Пресового Товариства приїхала сюди для підготовки з'їзду цілої дирекції на обговорення різних біжучих справ, між ін. змішування державних урядів у справі преси й припинювання постачання паперу для опозиційних газет, щоб позбавити їх існування. Таки події можна завважати в більшій кількості від часу останнього зібрання дирекції в Нью Йорку в жовтні минулого року. Головую увагу звертає на себе страйк продавців газети Ла Пренса в Буенос Айрес в Аргентині за спонукою уряду, під контролею якого стоять продавці. Внаслідок такого становища уряду газет перестала виходити. Крім того наслідки вісти про подібне переслідування газет з інших країн Латинської Америки.

УВАГА! НЬО ЙОРК ТА ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

В НЕДІЛЮ, 4. БЕРЕЗНЯ (MARCH 4) 1951 о годінні 2:30

НА ГРИЦІ ARCTIC OVAL (No. 490 Johnson Ave., під Porter Ave., Brooklyn)

ФУТБОЛНІ ЗМАГАННЯ

за мистецтво Національної Ліги

S.C. GIOA — Y.A.C.T.

Передзмаг юнаків G.A.A.C.—У.С.К. о год. 1:00.

Вступ 80 ц.

Це одна зі зустрічей, що рішатиуть про перенство українців у класі Нацїон. Ліги. Проситися Шаловних Симпатївців численною участю піддержати наших футболїстів.

Провід У.С.К.

ТРАДИЦІЙНІ ВЕЧЕРНИЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ“

В ДНІ 3. БЕРЕЗНЯ 1951 Р. В НЬО ЙОРКУ

В БЕТОВЕН ГОЛ, 210-14 Е. 5-та ВУЛИЦЯ.

Запрошення й карти вступу можна набути в крамничках: „Надія“, 46 Е. 7-ма вул. „Наш Базар“, 151 Еве. „А“ і „Сурма“, 11 Е. 7-ма вул., а в дні вечериць при касі від 6. годїни ввечері.

УВАГА! — ПАСЕЯН І ОКОЛИЦЯ!

ЗАКОДОМ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ СВ. ВОЗНЕСІННЯ ГОСПОДЬОГО В ПАСЕЯНКУ

ВІДБУДЕТЬСЯ:

В НЕДІЛЮ, 4. БЕРЕЗНЯ 1951 Р. СВЯТО-ТОРЖЕСТВО

вшанування 10-літньої праці в громаді от. Прот. В. Букати.

В програму входить АРХІЄРЕВСЬКА СЛУЖБА БОЖА, яку відспівує Високопреосвященний Владика МСТІСЛАВ в співслуженні доколицьких Священників о год. 10:30 ранку.

По Службі Божій, в прийдешній Церковній Залі, 47 Hope Ave., Passaic, N. J., відбудеться СВЯТОЦІННИ ОБІД.

Під час Служби Божої, в рїзнок підчас Обїду співатиме Церковний Хор ім. Лисенка під керівництвом проф. В. Мельничука.

До численної участі запрошує — Святоцїнний Комїтет.

СТАРАНИМ ОКОУЖНОЇ РАДИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — У ФІЛАДЕЛФІ, ПА.

ВІДБУДЕТЬСЯ:

В НЕДІЛЮ, 4. БЕРЕЗНЯ (MARCH 4) 1951

В САЛІ Y.W.C.A., 2027 ЧЕСТНАТ ВУЛ.

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКОГО ФОЛЬКЛОРУ

ПОКАЗ НАРОДНОЇ НОШІ з усіх земель України

НАРОДНІ ПІСНІ у виконанні артисток:

ІННІ ЧЕРНЯХІВСЬКОЇ ВЕРОНИКИ ЦЕГЕЛЬСЬКОЇ

НАРОДНІ ТАНКИ у виконанні

ГРУПИ ТАНЦЮРИСТІВ „СУМУ“ під проводом

МИРОСЛАВА СОЛТИСА

Вступ \$1.00

Білети можна набути: в Кингарні „Базару“, 822 Н. Френклянд вул.; в Централі СУА, 866 Норт 7-ма вул.

Громадянки й Громадяни Філадельфї й околиці матимуть нагоду побачити оригінальні українські народні строї з різних околиць Рідного Краю та любуватись народною пісню і танками. Прегарна аудиторія YWCA, що містить до 600 осіб, є в центрі міста і „догодо неї добахати.“

„ВЕЧІРНІ ОСВІТНІ КУРСИ“

710 Е. 9-та ВУЛ. В НЬО ЙОРКУ

— отвирють —

НОВІ ВІДДІЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

для дїтвори й юнацтва.

ВПСИ: вівторок, п'ятниця, субота від 5—6

УВАГА! НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ

Осередок ім. ген. Тараса Чупринки в Нью Йорку

— влаштує —

В СУБОТУ, ДНІ 3. БЕРЕЗНЯ (MARCH 3) 1951 Р.

ОСТАННЬО ЗАПУСКУ ЗАБАВУ

В ЗАЛІ „LENOX HALL“ при 2-й ВУЛ., між ЕВНІЯМИ „В“ і „С“

Початок о год. 7:30 ввечері. Вступ \$1.00.

До танців приграватимуть дві оркестри ЗАБАВА ДО РАНА! Кошуре вальца і фокстрату та інші несподіванки. — Запрошуємо старше громадянство і молоді.

Управа Осередку СУМА.

ДО УКРАЇНСЬКИХ ВИДАВНИЦТВ

(Заслуж. Мовознавчої Секції УВАН)

Українська еміграція повинна допомагати своєму народові не тільки в його політично-визвольній боротьбі, а й у збереженні та дальшому творенні української культури, що її тепер „соборно“ нищать більшовицькі русифікатори. Одна з найважливіших ділянок нашої культури — наша мовна культура. Ми мусимо зберегти на еміграції її найкращі досягнення, а також сприяти ще більшому її розвитку. Царина, що дає нам і тут найбільшу змогу зберегти нашу мову, — це царина нашого друкованого слова. На жаль, дотепершня наша практика у видавничій справі з цього погляду аж ніяк не задовольняє вимог нашої культурної мововжитку. Головні її хиби — це: а) відрив мови від її вихідних норм, що їх виробив наш народ на батьківщині, б) уперто зберігання вивісних з України давніших вузько-місцевих (говіркових) явищ, в) заневищення текстів непотрібними записками з чужих мов і г) просто неписьменність. З огляду на це видані тут, на чужині, подекуди й цінні твори та праці (як от переклади творів з світових літератур) багато втрачають на своїй вартості, а про а гадивно-політичні тексти та видання, призначені для поширення на Україні, не можуть доходити до читача через чужі для його повної свідомості назви та вислови (напр., хиби в мові таких текстів, як „Декларація“ УНРади, одіозний для Східної України „чин“ у назві підпільного видання „Ідея і чин“, російська назва української націоналістичної студентської організації „Зарєво тощо“).

Тим то Мовознавча Секція й уважає за потрібне звернути увагу наших видавців, редакторів і взагалі працівників пера на потребу покласти край такому незадовільному станові нашої мовної культури на чужині. Для цього, на думку Секції, слід би здійснити такі обов'язкові для цих учасників нашого культурного мовотворення вимоги:

1. Усі повинні додержуватись тих норм нашої літературної мови, що були вироблені, головним чином, у 20-их роках цього ХХ ст.

Примітка. Ці норми діалектно зорієнтовані на південно-східне наріччя (підваріччя), і його, це наріччя, треба брати за міру оцінок при добірї мовного матеріалу.

Примітка 2. Визначені ці норми в таких виданнях, як „Уваги до сучасної української літературної мови“ О. Курця, як „Норми української літературної мови“ О. Снявського, як „Російсько-український словник“ ВУАН (шість випусків), як „Український правопис“ 1929 р. На підставі цих основних праць на еміграції між роками 1945-1950 були створені такі посібники, що забезпечують здійснення згаданих норм нашої мови: а) правописні посібники Я. Рудницького, П. Оксаненка, Ю. Шереха, б) правописний словник А. Орла, в) „Граматика української мови“ (синтаксис) Ю. Шереха й Д. Килиці, „Граматика української мови“ О. Пайнека.

2. Ні одного друкованого тексту не можна випустити в світ без спеціальної мовної редакції.

Примітка. Для цього радимо редакціям запрошувати фахових мовних редакторів, як це роблено на Україні в 20-их роках:

3. В таких поширених газетах, як „Свобода“, „Америка“, „Новий Шлях“, „Народна Воля“ запровадити т. зв. „Кутки мови“, що давало б ділові поради з нашого культурного мововжитку.

4. Редакціям усіх українських газет слід якомога частіше містити статті й замітки на мовні теми, що ширли б серед нашого громадянства відомості з мови, ставили б на обговорення окремі питання нашої мовної культури.

З свого боку Мовознавча Секція УВАН зобов'язується допомагати українським видавництвам і окремим громадянам у конкретних питаннях нашого мововжитку. Зокрема, Секція а) даватиме листовні поради з мови, б) добиратиме терміни й вислови на замовлення видавництва, редакцій і окремих громадян, в) доручатиме своїм членам опрацювати окремі мовні питання, редагувати тексти, весті „Кутки мови“, г) ставитиме на прилюдне обговорення особливо актуальні проблеми нашого мововжитку у формі доповідей, статей у газетах тощо.

Примітка. У всіх цих справах звертатись на адресу: UWAN, 77 E. 7 St., New York 3, N. Y., U. S. A.

Усі редакції українських газет просимо передрукувати цей наш заклики і тим допомогти нам ознайомити з його змістом якнайширше кола нашого громадянства на чужині.

Голова Секції: проф. д-р Р. Смаль-Стоцький, Секретар: проф. В. Чапленко.

ЗБОРН ВИДАНЬ У.Н.С. БОЛТИМОР, МД. Тов. ім. Івана Франка, від. 337, пригадує членам, що місячні збори відбуваються кожної першої неділі в місці на салі при укр. католическій церкві. Наступні збори відбудуться в неділю, 4 березня, в 12 год. Члени, що ще не вповняли формулярів про зборот державного податку, і хотіли б, щоб це ім вповнили (решення минає 15 березня), нехай принесуть на збори формуляр і посвідки про заробіток. — О. Стельмах, секрет.

ANNUAL STATEMENT OF UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION Inc., 1950

Table with columns: Adult Mortuary Fund, Disability Fund, Misc. Trust Funds (Nat'l, Orphans, Concord, Old Age Home), Juvenile Mortuary Fund, Expense Fund, Totals. Rows include Balance From Previous Year, Income from January 1, 1950 to December 31, 1950, Disbursement from January 1, 1950 to December 31, 1950, and Balance.

SUMMARY OF TRANSFERS. Table with columns: Date of transfer (February 1950, March 1950), From the Adult Mortuary Fund, Expense Fund, To the Adult Mortuary Fund, Expense Fund, Amount (\$15.00—Section 47 of By-Laws, \$17,10.00—Section 47 of By-Laws).

LEDGER ASSETS. Table with columns: Book value of Real Estate, Mortgage Loans on Real Estate, Liens, loans or other credits on certificates of members, Book value of Bonds, Deposits in trust companies and banks, Printing Plant and Equipment. Rows include Total Ledger Assets, NON-LEDGER ASSETS, DEDUCT ASSETS NOT ADMITTED, LIABILITIES, RESERVES AND UNASSIGNED FUNDS.

EXHIBIT OF CERTIFICATES. Table with columns: Number, Amount. Rows include Benefit certificates in force December 31, 1949, Benefit certificates written during the year, Deduct terminated, decreased or transferred during the year, Total benefit certificates in force Dec. 31, 1950.

EXHIBIT OF DEATH CLAIMS. Table with columns: Number, Amount. Rows include Claims unpaid December 31, 1949, Claims reported during the year, Claims paid during the year, Claims rejected during 1950.

EXHIBIT OF SICK AND ACCIDENT CLAIMS. Table with columns: Number, Amount. Rows include Claims reported during 1949, Claims paid during 1950, Claims rejected during 1950.

EXHIBIT OF OLD AGE AND OTHER CLAIMS (ENDOWMENTS MATURED). Table with columns: Number, Amount. Rows include Claims unpaid December 31, 1949, Claims reported during the year 1950, Claims paid during the year 1950.

VALUATION EXHIBIT AS OF DECEMBER 31, 1950. Table with columns: ADULT, JUVENILE, COMBINED. Rows include Total Admitted Assets, Reserve for Life Certificates, Total Liabilities, Margin of Safety to Certificate-holders.

ТОВАРИСТВО „СОБОРНА УКРАЇНА“ в НЬЮ ПОРКУ оцим сповіщає членів Товариства і українське громадянство, що в неділю, 11 березня 1951, о 2. годині пополудні, в домі ЛМК, 149 число 2. Евені в Нью Порку, відбудуться ПРИЛЮДНИЙ ДОКЛАД, який виголосить громадянин Володимир Кедровський на тему: „РЕАЛЬНІСТЬ І ФАНТАЗИИ ПРО ВИЗВОЛЬНУ БОРОТЬБУ В Р.Р. 1917—1920“.

СТАРАННЯМ І КОШТОМ У. Н. СОЮЗУ тільки довилася в англійській мові у Видавництві Bookman Associates в Нью Порку нова книжка КЛАРЕНСА А. МАШІНГА „УКРАЇНА ДВАДЦЯТОГО СТОРІЧЧЯ“ CLARENCE A. MANNING TWENTIETH CENTURY UKRAINE Ця книга має сказати світові найновішу правду про Україну, має відкрити йому очі на безодню терпіння і вершини героїзму українського народу в боротьбі за своє визволення та за ті самі ідеали справедливості, волі і миру, за які складав і готов зложити найвищу жертву весь волюбний світ зі Злученими Державами Америки на чолі. „УКРАЇНА ДВАДЦЯТОГО СТОРІЧЧЯ“ — це наша нова зброя за волю України! „УКРАЇНА ДВАДЦЯТОГО СТОРІЧЧЯ“ — це наша нова зброя за волю і мир в світі!

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІ ГЕМПСТЕД, Л. АЙ. На Інавалідів Парафія при Українській Православній Церкві св. Михаїла в Гемпстед обходила в неділю, 21. січня Роковини Злукі Земель Службою Божою, в часі якої о. А. Кушак виголосив високопатріотичну проповідь, згадуючи про ті великі жертви, які наш народ поклав за волю, а в тому і теж Героїв Крут. В часі Панахиди зібрано \$21.00. В ту ж неділю і в такий самий спосіб відсвятковано ці роковини в Церкві Пречистої Діви Марії в Гіксвіл, де зібрано \$12.00. Обі збіркі переслано на Інавалідів. Присутній

НОВИНА. Веже вийшла під фірмою Всегромадського Комітету для влаштування урочистостей в честь сл. п. Головного Командира УПА наїкладом В-ва МОЛОДЕ ЖИТТЯ в Мюнхені брошура ВОЛОДИМИРА ЯНОВА: Шухевич-Чупринка — Людина і Символ. Замовляти можна в В-ві Молоде Життя — Мюнхен. В ЗДА прохаюті звертатися до представника В-ва на адресу: M. Shlemkevich 347 Grier Avenue, Elizabeth 2, N. J., U. S. A. Ціна 50 центів. — Додік призначений на вшанування постаті Головного Командира. При замовленні вище 10 прим., почту оплачує В-во.

СПОРТОВІ ВІСТІ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Три українці в репрезентації

ЗБІРНА НІМЕЦЬКО-АМЕРИКАНСЬКОГО ФУТБОЛЬНОГО СОЮЗУ (ДАФБ) — ЗБІРНА СТЕЙТУ НЮ ЙОРК 2:4 (0:1)

ДАФБ: Бекурсе — Рамзден, Пасіні — Шварц, Шепель, Шерер — Антретер, Гілі, Калаяскас, Чекурієн, Гразіц (Кльом, Стурґес, Галлагер).

Н. П. СТЕЙТ: Ганскі — ШМІГЕЛЬ, Фоллер — Ольсен, Білскі, ГАРАСИМ — Вільє, Граніча, ПАВЛЮК, Сефцовіч, ван Ір. (Свенсон, Вінер, Кановіч).

Ворота здобули: 44 хв. 0:1 Граніча, 50 хв. 0:2 Граніча, 55 хв. 0:3 Свенсон, 66 хв. 0:4 Граніча, 78 хв. 1:4 Кльом, 82 хв. 2:4 Стурґес.

Відношення кінцівки 6:3 для ДАФБ.

Суддя: Август Шмітт.

Публики біля 1500.

Асторія, Л. Ай. — Цьогоріч на зустріч обох збірних приїхала несподівано перемогу здобувши молодіше стейту, в якій виступав отроз змагунів УАСТ. Одного із них — Гарасима — всі беззаперечно назвали найкращим змагунем на полі.

У пресі та приватних розмовах представники ДАФБ, найсильнішої й найкраще організованої футбольної ліги, вирізняли ще Шмігеля, Павлюка, непересічний футболний талант, із оправданих причин не показав себе повні. Після цієї виграної збірної стейту Нью Йорк напевно захоче поміряти свої сили із обертливою дружиною Айнтрахт Франкфурт, що приїздить в травні цього року на гостинні виступи до Америки з Німеччини.

Айнтрахт Франкфурт займає під цю пору 9 місце в обертливій Зюд і числяться до добрих представників гри копаного м'яча.

Ясна погода із дощувальним вітром в день народин Вашингтона в однаковій мірі допомогла як і перешкодила грі. Допомогла — висувала плішу, пошкодила — вітер самовільно носив м'ячем проти явного небажання змагунів. В загальному ці змагання принесли два, протинних значення, розчарування. Дуже, а дуже мило була публіка розчарована дружиною стейту, яка в другій половині, показала помітно того, що всі змагунів „перший раз“ себе бачать, прекрасну дружинову гру. Цього бракувало ДАФБ, поодинокі змагунів якої мають заслужене футбольне ім'я. Після цих змагань Національна Ліга, яка була заступлена в збірній 9-ма змагунима, може конкурувати з ДАФБ.

В першій половині Стейт грас з вітром, але проти сонця. В перших 15-тих хвилинах

ДАФБ натискає, Стейт трохі розпучливо борониться, але з кожною секундою щораз більше знаходить себе. Прекрасна гра польського воротаря Ганського і нашого Гарасима, ноги якого знаходяться завжди там, де їх потрібно. До кінця першої половини ДАФБ задержує легку перевагу в полі. Це однак не перешкоджає Стейту здобути в 44 хв. провадження. Свенсон центрує, Беккур вигібає, а чех Граніча притомно добиває. В другій половині образ цілком змінюється. Збірна Стейту так грас, як би вона була від довшого часу одною дружиною. До тепер мляві змагання набирають цікавості. Комбінації нападку Стейту з Сефцовічем і Павлюком в центрі уваги тсе частіше змушують зади ДАФБ до радикальної оборони, в якій англійсь Рамзден показав класу англійського футболу. У висліді майже безперервного просиджування під воротами противника Стейт здобуває щетрос воріт. Після цього стейтовці зменшують свої зусилля. Це вміло використав ДАФБ і досить швидко здобути воротами захищає скандальну програму, яка могла звучати навіть 6:0! Суддя А. Шмітт добрий.

Роман Лисняк

ШКАГО, ІЛЛ.

Неділя, 25 лютого. Шесті з черги змагання 7-ого турніру, Футбольна Команда У. А. С. Т. „ЛЕВИ“ в Шкаго вирішила в свою користь, перемагаючи Норвезько-Американське Спортове Т-во „НОРЗЕ“ 4:0 (2:0). Ворота стріляли: Кудан В. 2, Маркевич Р. 2. Гарно грою, зарекомендував себе дебютант-змагун Западної Команди, Ляхів Аркадій!

Одним з кращих змагунів дня був Мицавка Ярослав, який своїми далекосяглими і небезпечними стрілами, заставляв воротаря противника раз-по-раз до вилювання м'ячів та боронити їхню Команду від ще вищої програ!

Слід надмітити, що практичною метою „сімкового“ турніру є здобути 4-ох різних нагород-чак: За найбільшу кількість здобутих пунктів, за найбільшу кількість стрілений воріт через поодинокі змагунів, за найкращу гру та за найкращого воротаря.

І тут, по одній із тих нагород посягає Маркевич Ростислав, висуваючись на перше місце серед змагунів Команди Г-ої Дивізії в кількості здобутих воріт. Дотепер згаданий змагун стрілив 8 „голів“!

В неділю, 4 березня 1951, перед „ЛЕВАМИ“ тяжкі змагання з Польсько-Американським Спортовим Клубом „ФАЛЬКОНС“, який не програв ще ні одних змагань.

Віriamo, що наші змагунів доложать багато зусилля і своєю жертвенністю та посвятою вирішать ці „престижні“ змагання у користь У.А.С.Т. „ЛЕВИ“.

Юр. Т-вич.

Помер власник Мішен Беда вийшиці в Палм Спрінґс, у Каліфорнії, Крікор Аракелян. Він походив з Туреччини, приїхав до Америки бездомним хлопцем, а доробившись мільйонів, залишив \$300,000 на стипендії для студентів. Невдовзі залишив \$50,000 на будову Вірменського Дому Старців у Френно, Каліфорнія.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ ЖУРНАЛИ ТА ГАЗЕТИ, БО ЧАСТІ ПИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ А ПРОСВІТА — ЦІЛ СИЛА

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Співпраця Дому й Вечірньої Школи Українознавства

Дня 10. лютого ц. р. відбулось в льокалі „Вечірніх Освітніх Курсів“ при 9. вул. ч. 710 зібрання, що свідчить про громадську співпрацю Дому й Школи.

В програмі тієї імпрези була доповідь п. Мирона Сурмача, власника книгарні і знаного українського громадянина з Нью Йорку. Тому й не диво, що зібранні привітали його гримкіми олесками, коли директор Курсів знайомив їх з викладачем. „Це той добродій нашой школи“ — говорив директор, „що придбав для неї українські книжки, з яких учаться всі наші діти. Він любить дітвору й цікавиться її успіхами та приніє для неї дарунки“. Радість показала на лицах роздікавлених дітей, а деякі не витримали та загомонили: „Мід, правдивий мід!“ Усміхнений доповідач почав вказівки для дітей про те, як жити, щоб не хворіти, як споживати прості, але доброякісні страви, як упорядкувати свої заняття та поділити їх з відпочинком, як глибоко віддихати та просто ходити й сидіти, як з другими єднатись та не витрачати енергії на сварку і гнів. З повагою слухали діти тих простих а таких важких для життя вказівок. З усміхом вдячності приймали опісля з рук п. Сурмача слоки бджільного меду, який обдарував також і старших учасників зібрання.

В другій частині тієї імпрези Батьки відбули нараду з Учителем Мислом Збором, що має тепер 14 членів, в тому 5 групових виховників. Справа виховання та навчання була предметом звітів і дискусії. Виховники подали свої спостереження з життя і праці на Курсах, а Батьки ділились з ними своїми заваженнями. Щоб протидіяти шкідливим впливам вулиці, обдумано плян опікунчої мережі в формі джурів, до яких зголосилось з місця 17 осіб. Винесено ухвалу про заняття в трьох днях тижня по три лекції, про контролю домашніх вправ, про активну участь дітвори й молоді в прилюдному вечорі в шану Тараса Шевченка.

Учасник

АМСТЕРДАМ, Н. Й.

3 бало на УККомітет

Тов. ім. Іван Франка, від. 266 У.Н.Союзу, влаштувало дня 19 січня баль на допомогу Українському Конґресовому Комітетові. Згідно з ухвалою членів 75% чистого приходу з бало, себто \$100 відіслано до Українського Конґресового Комітету в Нью Йорку на Народний Фонд. Союзовець

Засновано Союз Українських Філателістів

Нью Йорк. — 25 лютого засновано Союз Українських Філателістів, що має завдання об'єднати збирачів поштових марок України чи інших держав, без огляду на їх теперішнє місце переживання. Основною збори вислухали доклад д-ра С. Котика про ідейні основи Союзу та п. Я. Петеша про історію нашої філателії, а потім схвалили звіт Ініціативного Комітету, плян праці й статут та вибрали всі органи. Головою Союзу обрано д-ра Евгена Котика, гол. Контр. Ком. інж. В. Загайкевича, а головою Мир. Суду д-ра Ю. Фединського. Осідком є Нью Йорк, а адреса його така: Яр. Петеш 740 E-9th Str. N. Y. 9.

МІННЕАПОЛІС, Мінн.

Щедрівка на народні цілі

Як кожного, так і цього року Т-во Запорозька Січ, відділ 385 УНСоюзу, на своїх річних зборах ухвалило піти щедрівкою на УККомітет, але через гостру зиму не можна було виконати ухвали. Зате нижче підписаний і п. І. Таратула перевели між членами збірку на згадану ціль і так зібрано \$31.50. Пожертви зложили по \$5: О. Козак і Н. Ковалів, по \$2: І. Павчук, П. Федорців, М. Хас, П. Вутрін \$1,50, по \$1: В. Панчишин, П. Гавриш, Ю. Федик, І. Машталір, М. Бойко, В. Таратин, І. Таратула, Д. Гусак, В. Купчинська, Е. Яворський, В. Рефцо, П. Яворський, Д. Таратин, М. Шафранський.

Павло Федорців

ЗБІРНИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ЕЛМАПРА, Н. Й. — Тов. ім. Івана Франка, від. 271, повідомляє всіх своїх членів і членіць, що річні збори відбулись 18. лютого у галі на Лакавана, та що вибрано такий уряд на 1951 р.: Г. Леуш, предс.; П. Гречаник, заст.; І. Чопко, секр.; М. Смолинський, заст.; С. Сидор, кас.; П. Німець, заст.; К. Юськів, В. Шабатура і В. Костів, контр. комісія; Д. Чучман, П. Гуменок і Н. Мартенко, контр. хворік; З. Рудий, джерник. Просить нові прибульці вступати в член У. Н. Союзу, до місцевого відділу 271. — Адреса секретаря: Іван Чопко, 365 E. Center St., Elmira, N. Y.

ВІЛКС-БЕРГ, ПА. — Бр. св. Івана Христителя, від. 223, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбулись в неділю, 4 березня, в парадній залі, зарас по Ст. Вейлі. Просить членів прийти на час і вирішити свої довги. — Уряд.

БОСТОН, МАСС. — Квартальні збори Тов. ім. Е. Кононовля, від. 238, відбулись в неділю, 4 березня, в галі укр. правос. громади, 136 Arlington St., зарас по Ст. Бомді. Просить всіх членів старших і молодих, являчись численно на тих зборах. На зборах будуть порушені важкі справи, як ювілейне свято відділу, звіт секції Допомогового Комітету про працю до наших скитальців. Просить тих членів, що з якоїсь причини спізнились з плаченням вийдіти до У. Н. Союзу, платити на час, бо іншак будуть суспендовані. — За уряд: П. Мороз, предс.; П. Попович, кас.; М. Давициба, секр.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 17. лютого 1951 р. помер у 79 році життя один з найстарших членів, оситавелів 63-го відділу У.Н.Союзу в Форд Сіті, Па. МИХАЙЛО ГОМЕНДА, старший.

Покійний родився 23 відділу У. Н. Союзу 21. вересня 1902 року. Похоронив у смутку жінку Анастасію, шість дочок, а це: Катерину, Ану, Магду, Марію, Олену і Еду, два сини Михайла і Павла та три внуки. Вел діти є членами відділу. Покійний був добрим членом і довший час урядником відділу.

Похорон відбувся 20. лютого при співучасті родини, членів і двоох священників з української церкви Пр. Діви Марії на цвинтарі Пр. Діви Марії. — В. Н. П. М. Личак, секр.

Дня 15. лютого 1951 року помер у 69 році життя ТЕОДОР ГЛІВА, член Тов. Укр. Січ, від. 59 У. Н. Союзу в Бриджпорт, Конн.

Покійний родився 21. лютого 1882 року в селі Носів, пов. Шкагайш, Зах. Україна. Був такою влади, любив свій нарід і свою церкву. Похоронив у смутку дочку Олену і зятя Пилипа та дві внуки.

Похорон відбувся 18. лютого з похоронного заведення до укр. церкви при дивізії членів Товариства і знайомих на цвинтарі св. Ін. Христителя в Стратфорд, Конн. — В. Н. П. М. Гальченко, секр.

ШКАГО, ІЛЛ. — Управа від. 301 ім. Д. Вітовського цим повідомляє, що звичайні загальні збори членів нашого відділу відбулись 4 березня о год. 12 в залі св. Володимирів Великої при 2250 W. Cortez St. Просимо всіх прибути численно. Одначоно подасмо до відома всім членам, що не були на останніх річних зборах, склад управи відділу на 1951 р.: пред. — В. Іващук, заст. — С. Мадженич, рек. секр. — І. Клебан, філ. секр. — М. Савчин, контр. комісія: М. Кришталь, І. Мотлюк, А. Холіч. Опікунка хворік: Анна Домочук. — В. Іващук, предс.; І. Клебан, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Відділ ч. 189 ім. С. Петлюри повідомляє, що місячні збори членів відбулись в суботу, 3 березня, в Укр. Клубі при вул. Джерментана, о год. 4-18 попол. Просимо членів і численно секретаря відділу перекаже спогоди з польського концентраційного табору в Верезі Карпузійд. На річних зборах 17. лютого вибрано управу на склад: В. Васюк, предс.; І. Ваняк, заст.; І. Харамбура, кас.; О. Третьак, секр.; В. Костюк, заст. чл. управи. — Адреса секр.: J. Trytiak 984 N. Fifth St., Phila 23, Pa.

МЕНВІЛ, Р. АН. — Тов. ім. М. Драгоманова, від. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

ТОУ. ІМ. М. ДРАГОМАНОВА, ВІД. 181, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбулись в неділю, 4 березня, в год. 2. попл. Обов'язок всіх членів є прибути на означений час, бо будуть важкі справи до полагодження. На цих зборах будемо приймати молодих кандидатів без оплати вступу. Тож ми кличемо і просимо має молоді громадяни, прийдіти на ці збори і вирішити до Тов. і до У. Н. Союзу. Памятайте, що те все, що наші батьки збудували, то не когось іншого, а тільки для вас. — Уряд.

Дрібні Оголошення

ДМ. ЗАХАРЧУК, артист-маляр, 664 E. 20th St., Northampton, Pa. Phone: 2810. Малює: церкви, образи, стелери, портрети. Виробляє: хуртовини, прапори, плакати, ілюстрації, балетні картини, тетради. — Питишть по ширшій інформації.

ПЕРЕВІЗ

Подорожних Багажу Меблів Тягарів на легка і вантажних автомобілях та коню відділу. Сім днів в тиждень. Телефонуйте: Щоденно від год. 9 рано до 10 веч. С'юпрес 9-7879

M. Shulgin Transportation Bureau 2066 Anthony Ave., New York 57, N.Y.

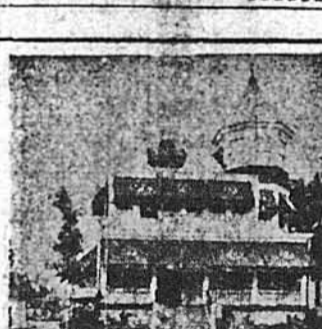
НЕЗВИЧАЙНА НАГОДА ВЛАСНОГО ВИРОВУ

КАПЕЛЮХИ 3 найліпшого фільтру ВІД \$3.95 ДО \$12.50. Нові моди в різних красках. Відновляємо куплені у нас капелюхи. Продаємо шовкові краватки, паси і шкарпетки. (Говоримо по українськи) DUNLEY HAT SHOP 14 Saint Mark's Place (bet. 2 and 3 Ave.) New York City GR. 5-3733

3. БЕРЕЗОВСКИ

УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК УПРАВЛІТЕЛЬ BERRY FUNERAL HOME, Inc. 525 East 6th Street, New York 9, N. Y. Phone ALgona 4-5744

Lytwyn & Lytwyn UKRAINIEN FUNERAL DIRECTORS Обслуга Шпирі і Чесна Our Services Are Available Anywhere in New Jersey 801 SPRINGFIELD AVENUE NEWARK, NEW JERSEY ESsex 5-5555

ІВАН БУНЬО УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК ардякує погребам по \$150 ціна низька як УСЛУГА ЧЕСНА І НАКРАЩА

ІВАН БУНЬО UKRAINIEN FUNERAL DIRECTORS 129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel. URc 6-4288

РОЗШУКВ

ЛЕХНО СТЕФАН з Дітройту

подає свою адресу. БОРИСЮК ПЕТРО 56 Spring St., Boston, Mass.

МИСЬКОВА МИХАЙЛА і КУЧЕРА ТЕОДОРА, як рівнож друзів-односельчан зі села Підліпче, Золочинського повіту, пошукує

ТЕОДОР МИСЬКІВ IRO Rehabilitation Center R